

JaSeS*oi* ry

Journal 1/2012

Lähikuvia Aakusti Oksasen rummuista

KUVAT JUUSO KAUPPINEN

Sisältö

Pääkirjoitus	4
Puheenjohtajan kynästä	5
Lähikuvassa Ellen Urho	6
Inkeri in Memoriam	13
Maaliskuinen Rytmis	14
Monikulttuurinen musiikkikasvatus Suomessa ghanalaisen musiikin näkökulmasta	16
Kofi Gbolonyo Maailmankylän kouluttajaksi	19
Djemben maailma osa 2	22
Minun AOSA:ni	26
Educa-messut 2012	31
Kouluta ite parempi!	32
On hanget korkeat nietokset ja soittajaiset on meillä	34
JaSeSoy nuotintaa: Tervepä terve	34
Orff-autoilua	35
JaSeSoy Juornal	36
Tasokurssit 2012	37
Roots of the blues	38
Maailmankylä 2012	39
Maailmankylä 2012 kouluttajat	40
JaSeSoy ry	42

JULKAISIJA:	JaSeSoy-musiikkikasvatusyhdistys ry Orff-Schulwerk Association of Finland
PÄÄTOIMITTAJA:	Kirsi Hyypä
TOIMITUS:	Kirsi Hyypä, Pekka Evijärvi, Laura Tarvonen, Laura Iivonen-Mellais
TAITTO:	Minna Silvennoinen
VALOKUVAT:	JaSeSoy ry
ISSN:	1238-9242
PAINO:	Kirje- ja lomakepaino, Järvenpää

Kuka sytytti kipinän?

MONILLA TULEE mieleen jokin tietty henkilö, jonka maaginen persoona sai sen aikaan. Eräs heistä, armoitettu pedagogi **Inkeri Simola-Isaksson** loi innostuksen kipinän monille meistä. **Harri Setälä** muistelee valovoimaista Inkeriä kirjoituksessaan Äiti Inkeri - kiitos sinusta!

Yhdistyksemme puheenjohtaja **Harri Sandborg** nostaa Työtä välittämässä -artikkelissaan esiin sen arvokkaan työn, jota monet JaSeSoin piirissä toimivat henkilöt ovat pyyteettömästi vuosien saatossa musiikin hyväksi tehneet. Harri itse sai vastaanottaa tänä keväänä tunnustuksen Suomen luokanopettajaliitolta, joka valitsi hänet Vuoden luokanopettajaksi 2012.

Voidaksemme jakaa ja viedä viestiä eteenpäin on meidän etsittävä voimavaroja ja innostavia kokemuksia. Näin teki aikoinaan myös professori **Ellen Urho**, joka haki innostuksen kipinöitä musiikkikursseilta ympäri maailmaa. Ellen Urhon merkittävästä elämäntyöstä musiikin parissa kertoo Lähikuvassa-sarja.

Lehtemme tarjoaa monipuolisen katsauksen JaSeSoin järjestämiin kursseihin ja toimintaan. RytmiS viikonlopusta Orivedellä kertoo **Pekka Evijärvi** jutussaan Maaliskuinen RytmiS. Lopputyöseminaarilaisten kynästä on lähtöisin **Tiina Kotila-Paason** juttu Orff-autoilua ja **Tea Laurilan** Tervepä terve -laulu. **Juulia Kammonen** puolestaan kertoo Soittajaisten tunnelmista ja yhdistyksemme taloudenhoitaja **Jukka Siukonen** esittelee AOSA:n kokemuksiaan ja kertoo mistä kaikki alkoi jutussaan My AOSA.

JaSeSoin ja **Soili Perkiön** ideoima Koulut-

tajakoulutus on avannut uusia mahdollisuuksia kouluttautua aikuisten kouluttajaksi. **Laura Tarvonen** kertoo ensimmäisen vuoden kokemuksistaan jutussaan Kouluta ite parempi. JaSeSoin ry:n hallitus vei musisoimisen ilosanomaa opetusalan Educa-messuille tammikuun lopulla. **Pekka Evijärvi** kertoo tapahtumasta.

Tiina Palmén puolestaan esittelee graduaan Monikulttuurinen musiikinopetus Suomessa ghanalaisen musiikin näkökulmasta. Lisää ghanalaisesta musiikinopetuksesta saamme kuulla **Pekka Evijärven** jutussa, joka kertoo ensi kesän Maailmankylässä vierailevasta ghanalaisesta etnomusikologista, musiikkikasvattajasta ja Orff-pedagogista **Kofi Gbolonyosta**. **Aakusti Oksasen** artikkelisarja Djemben maailma osa 2 kertoo Länsi-Afrikan djembekeskuksista ja valottaa perinteen moni-ilmeisyyttä eri yhteyksissä.

JaSeSoin kurssitarjotin on täynnä innostavia kursseja, joihin kannattaa tarttua. Kesäkuun alun Tasokurssien lisäksi Orivedelle saapuu huippukouluttaja **Doug Goodkin** San Franciscosta opettamaan bluesia ja jazzia laattasoittimilla. Kurssi on suunnattu kaikenikäisiä opettaville. Tule ihmeessä mukaan!

Nähdään kesällä!

Työtä välittämässä

Inkeri Simola-Isaksson:

- lastenkulttuurin valtionpalkinto 1984
- Alfred Kordelinin säätiön tunnustuspalkinto 2007
- Suomen tietokirjailijat ry:n oppikirjailijapalkinto 2011

Soili Perkiö:

- Suomen tietokirjailijat ry:n oppikirjailijapalkinto 2005
- lastenkulttuurin valtionpalkinto 2009
- Suomen Leijonien ritarimerkki 2011

Markku Kaikkonen ja Kaarlo Uusitalo:

- TV1:n Kulttuuripalkinto Vuoden Valopilkku 2005

Siina Hirvonen:

- Vuoden kasvattaja 2010

Ammuu-orkesteri:

- Vuoden lastenalbumi Traktori Emma-palkinto 2011

NÄMÄ OVAT tunnustuksia arvokkaasta työstä toisten hyväksi. Listaan voisi epäilemättä lisätä muitakin. Näillä henkilöillä on ainakin yksi yhteinen nimittäjä: JaSeSoi ry.

Yhdistys ei tietenkään halua eikä voi ottaa kunniaa näiden henkilöiden saavutuksista. Hyvän tekeminen on kuitenkin ryhmätyötä ja me JaSeSoissa olemme kiitollisia siitä, että olemme voineet olla läheisessä yhteistyössä näiden henkilöiden kanssa antaen ja saaden. Myös koulujen musiikinkirjojen tekijäluetteloita selaamalla löytää paljon tuttuja nimiä.

Huomion arvoista on, että nämä palkitsemiset ja huomioonnit tulevat hieman eri suunnista. On kasvatusta, musiikkia, erityis-

opetusta, kirjan tekoa, pedagogiikkaa ja niin edespäin. Palkitsevat tahot edustavat opetus- ja kulttuurielämää laajalti.

Näiden palkittujen henkilöiden tekemä työ on saavuttanut ja yhä saavuttaa välillisesti tai suoraan tuhansia ja taas tuhansia lapsia, nuoria ja aikuisia ja näiden kautta yhä uusia ihmisiä. JaSeSoi ry on siis keskeisesti mukana suomalaisessa kasvatus-, kulttuuri- ja musiikkikentässä siinä, että hyvä kiertää. Yhdistyksemme on kokoaan arvokkaampi, kuin timantti.

Harri

Inkeri jakoi meille pyyteettömästi ja väsymättä viestiä jaettavaksi eteenpäin. Ei ole sanoja kuvaamaan sen sylin lämpöä, jolla hän meitä niin kauan ja rakkaudella syleili. Miten monet lapset ja aikuisiksi kasvaneet laulavat ja tanssivatkaan Inkerin aurinkoisen hymyn valaisemalla tiellä. Meidän kunniatehtävänämme on jakaa.

Kiitos

Ellen Urho
vastavalittuna
Sibelius-Akatemian
rehtorina 1981

Lähikuvassa Ellen Urho

KIRSI HYYPPÄ

Professori Ellen Urholla on takanaan huikea ura musiikin ammattilaisena ja pedagogina. Elämänuransa aikana hän on toiminut mm. Helsingin opettajakorkeakoulun lehtorina, Sibelius-Akatemian koulumusiikkiosaston johtajana sekä Sibelius-Akatemian rehtorina.

Näin hän itse kertoo elämästään: ”Sanotaan, että kissalla on seitsemän henkeä. Minulla on ollut seitsemän elämää, jolla tarkoitan seitsemää ammatillista elämänjaksoa. Kahteen niistä olen hakeutunut oma-aloitteisesti, muihin olen joutunut. Onnea on minulle elämäni aikana annettu paljon.

Oikeaan aikaan oikeassa paikassa, tuo tuttu hokema pitää paikkansa minunkin kohdallani.”

Lapsuus- ja nuoruusaika Ensossa

”Vietin lapsuus- ja nuoruusaikani Ensossa, joka oli siihen aikaan kasvava ja hyvin hoidettu tehdasalue Karjalassa, 80 km Viipurista pohjoiseen. Äitini oli kansakoulunopettaja, joka kannusti minua pienestä pitäen opiskelun pariin. Kotimme nurkassa seisoj vanha harmoni, ja minun kerrotaan jo pienenä seisseen yhdellä jalalla polkimien päällä soittamassa harmonia. Opiskelin Viipurin musiikkiopistossa pianonsoittoa 9-vuotiaasta lähtien erinomaisen venäläisen pianonsoitonopettajan johdolla. Oppikoulussa minulla oli opettajana esiintyvä laulajatar, ja kun hänellä ei ollut säestäjää, jouduin minä viidenneltä luokalta lähtien toimimaan hänen säestäjänään.

Teimme konserttimatkoja mm. Käkisalmele ja Sortavalaan. Valmistuin Imatran yhteiskoulusta ylioppilaaksi -38.

Musiikista ammatti

Minulle oli aivan selvää, että kun valmistuisin ylioppilaaksi, menisin suoraa tietä Sibelius-Akatemiaan. Mutta elämässäni on käynyt koko ajan niin, ettei tieni ole mennyt ollenkaan suorinta reittiä, vaan aina on tullut jokin mutka matkaan. Mutkassa on ollut joku henkilö, tapahtuma tai enkeli minua odottamassa.”

Äiti pelkäsi, että minusta tulee taiteilija

Äitini mielestä opettajantutkinto piti ehdottomasti suorittaa. Minä olin ehdottomasti sitä vastaan. Jyväskylässä oli alkanut kaksivuotinen ylioppilaspohjainen opettajankoulutus. Olin päässyt Akatemiaan, mutta päätin mennä kesällä -38 Jyväskylän kesäyliopistoon suorittamaan latinan proota, koska halusin aloittaa Helsingin yliopistossa opiskelun samaan aikaan Akatemian kanssa.

Kesästä tuli fantastinen. Siihen kuului paljon musiikkia, konsertteja ja pianonsoitonopiskelua. Äidin takia olin jättänyt paperit opettajakorkeakouluun. Olin lähettänyt peruutuksen rehtorille hyvissä ajoin, mutta kesän jälkeen lähetinkin peruutuksen ja pääsin kuin pääsinkin Jyväskylään. Siitä tuli ihana, fantastinen vuosi. Musiikinopettajaksi valmistuneen asuintoverini kanssa soitimme pianolla nelikäsisesti. Elämä oli yhtä musiikkia.

Valmistuin opettajaksi vasta vuonna -41 ke-sällä, myöhemmin kuin oli tarkoitus, sillä opiskeluuni tuli mutka matkaan. Toisen vuoden marraskuussa kesken luennon tuli ilmoitus, että kaikkien poikien piti ilmoittautua sotapiiriin ja tyytöjen lotiksi.

Ja niin minä lähdin lottatöihin

Olin hyvä konekirjoittaja ja minut laitettiin ilmasotakoulun kansliaan. Jatkosodan aikana vuosina 1941-42 toimin Karjalan kannaksella rintamalla ja sain sieltä määräyksen tulla Helsinkiin. Syksyllä -42 muutin Helsinkiin siirtoväenhuollon keskuksen konekirjoittajaksi ja sihteeriksi. Siellä oli johtaja, joka joutui kulkemaan omaan huoneeseensa minun huoneeni läpi. Hänellä oli aina kukkakimppu mukanaan. ”Tässä on neidille kukkia”, hän sanoi ojentaen kukat minulle. Ja tämä mies oli nimeltään Urho Kaleva Kekkonen. Olin siis yksi hänen sihteeistään, ja hän toimi siirtoväenhuollon keskuksen johtajana.

Sota-aikana opiskelin ja kävin töissä

Jo kahden päivän kuluttua siitä kun olin muuttanut Helsinkiin, seisoin Sibelius- Akatemian oven takana ihastelemassa kaunista tammiovea. Ernst Linko laittoi minut soittamaan pianoa ja otti minut heti oppilaakseen. Siitä alkoi opiskelu. Opiskeluun kuului sota-aikana aineopintoja; laulua, soittoa, musiikinhistoriaa, musiikin opetusoppia sekä säveltäpailua.

Ernst Linko antoi minun harjoitella Akatemialla. Kerran unohdin vetää pimennysverhot ikkunaan, ja sotapoliisi oli kolkuttamassa ovella. Pommituksia oli koko ajan. Useasti kävi niin, että kotimatalla Akatemialta Jääkärinkadulle jouduin menemään kolmekin kertaa pommisuojaan matkan aikana. Se oli pelottavaa.

”Sieltä tuli nuori musiikinopettaja kuorma-auton lavalla ja hyppäsi suoraan syliini”

Syksyllä -44 valmistuin opettajaksi ja minun oli haettava työpaikkaa. Loimaalla oli auki virka, jota hain ja jonka myös sain. Ainoa omaisuus-teni piano siirrettiin Imatralta auton lavalla läpi Suomen. Koulun rehtori seisoi koulun pihalla vastaanottamassa minua. Yleiseksi lentäväksi lauseeksi muodostui rehtorin lausahdus: ”Sieltä

Opettajankoulutuslaitoksen lehtorina 1961-65

tuli nuori musiikinopettaja kuorma-auton lavalla ja hyppäsi suoraan syliini.” Kaksi vuotta toimin opettajana Loimaalla ja kävin sieltä käsin Helsingissä tunneilla. Oli erittäin hyvä kokemus nähdä, millaista oli olla maaseudulla opettajana. Musiikkikasvatustyötä sai tehdä ei vain koulussa vaan koko seudulla.

Menin naimisiin keväällä -45 ja muutimme Lauttasaareen. Jatkoin pianonsoiton opiskelua ja yliopisto-opintojani, ja meille syntyi kolme lasta.

Seitsemän ammatillista elämäni

Ensimmäinen ammatillinen elämäni alkoi vuonna 1954 Helsingin väliaikaisessa opettajakorkeakoulussa soitonopettajan sijaisena ja jatkui musiikin lehtorina vuodesta -61. Opetustyö imaisi minut mukaansa pedagogiikan pyörteisiin, joihin hukkui myös meneillään olleet yliopiston jatko-opinnot väitöskirjoineen.

”60-luvulla koko

Suomen musiikkielämä

kansainvälistyi.

Opettajankoulutus uudistui ja

musiikkioppilaitos eli suurta

etsimisen aikaa.”

Opettajakorkeakoulussa tajusin, ettei saamilani tiedoilla pärjää ollenkaan. Lähdin hakemaan tietoa Ruotsista. Kurssin johtajana toimi kuuluisa kuoronjohtaja Eric Ericsson, jonka johdolla tutustuimme graafiseen notaatioon ja uuteen musiikkiin sekä perehdyimme Orff-pedagogiikkaan ja Orff-soittimiin.

Varsinaisesti tutustuin Orff-pedagogiaan Wienissä vuonna -62, jolloin pidettiin ISME:n suuri kansainvälinen konferenssi. Se merkitsi minulle heräämistä kansainvälisyyteen ja silmien avautumista musiikkikasvatuksen mahdollisuuksille. Konferenssi oli samaan aikaan Wienin kulttuuriviikon kanssa ja kaikki hienot konsertit kuuluivat ohjelmaan. Näkyvin henkilö konfe-

renssissa oli säveltäjä Carl Orff. Hän piti siellä esitelmän, ja mikä parasta, meille oli järjestetty kouluihin mahdollisuus seurata, millä tavoin Orff-pedagogiikka käytetään eri luokkatasoilla. Se oli valtavan hieno ja hyödyllinen kokemus.

Minulle tuli tarve tietää, mitä muualla maailmassa tapahtuu. Liityin jäseneksi ruotsalaiseen, saksalaiseen, itävaltalaiseen, englantilaiseen ja amerikkalaiseen yhdistykseen. Kaikista yhdistyksistä lähetettiin lehti, joiden avulla pysyin kärryillä, mitä muualla tapahtui.

Kesällä -64 osallistuimme Inkeri Simola-Isakssonin, Erkki Pohjolan sekä eräiden muiden suomalaisten kanssa Salzburgin kesäkurssille. Sinä kahtena viikkona emme kertaakaan nähneet nuotteja. Siellä vasta minulle selvisi, mitä tämä Orff-ideologia varsinaisesti pitää sisällään. Inkeri ja Erkki hyödynsivät kursseilla saamiaan oppeja mm. Piiri pieni pyöri ja Maailma soi -oppikirjasarjoissa. He myös kouluttivat Klemetti-opistossa opettajia kursseilla, joissa nimenomaan käytettiin Orff-soittimistoa ja tutustuttiin Orff-pedagogiikkaa.

Työ opettajakorkeakoulussa oli antoisaa ja yhteistyö suurenmoista

Opettajakorkeakoulun rehtoreilta, armoitetulta pedagogilta, säveltäjä Martti Helalta ja kuoronjohtaja Martti Ruudulta opin pedagogiikan syvällisiä totuuksia, opettamisen taitoa ja taidetta. Ei ihme, että tällaisten rehtoreitten suojeluksessa musiikki kukoisti. Oli suuri kuoro, kamarikuoro, orkesteri ja soitinyhtyeitä. Oli juhlia ja esiintymisiä tiuhaan tahtiin. Niin jouduin johtamaan kuoroa Pyssy Turuselta Akatemiassa saamani opin pohjalta: learning by doing! Lopulta siinä kävi hyvin. Voitimme Ylioppilaiden kulttuurikilpailuissa, jotka siihen aikaan olivat arvostettuja tilaisuuksia. Akateemisen mestaruuden saavuttaminen kahtena vuotena peräkkäin ja kolmantena tultiin toiseksi, EOL ja Ilkka Kuusisto veivät silloin mestaruuden.

Itselleni merkittävin tapahtuma oli Monteverdin oopperan Orfeus harjoittaminen ja johtaminen. Teimme sopimuksen TV:n kanssa ja saimme sieltä ohjaajan, puvut ja lavasteet. Ooppera esitettiin kokonaisuudessaan televisiossa vuonna 1964 ja myöhemmin Kulttuuritalossa ja valtakunnallisilla opettajapäivillä. Vahinko, ettei filmiä ole säilytetty. Työ oli ihanaa ja kaikki

olivat innostuneita. Yhteistyö oli suurenmoista. Valinnaisia tunteja sai niin paljon kuin halusi.

Voidakseen kouluttaa opettajia pitää olla itse opettanut koulussa

Runebergin kadulla sijaitsevassa Tyttönormaali-lyseossa tuli avoimeksi musiikin lehtorin vakinaisen virka vuonna 1965. Siitä alkoi toinen ammatillinen elämäni, jota kesti viisi vuotta. Olen sitä mieltä, että voidakseen kouluttaa opettajia pitää olla itse opettanut koulussa. Loimaalla olin toiminut alakoulussa, ja nyt oli vuorossa yläaste ja lukio. Ja se olikin kova koulu.

Oppimateriaali oli itse kirjoitettava, näytteet valittava ja nauhoitettava

Tyttönorssissa musiikki kuului pakollisena aineena kaikille luokka-asteille. Lukiotasolle ei silloin ollut mitään oppimateriaalia, joten monisteet oli itse kirjoitettava, näytteet valittava ja nauhoitettava. Yökaudet valmistin tuntejani. Oli varauduttava siihen, että kriittisiä eivät olleet vain kymmenet auskultantit, jotka istuivat luokan perällä, vaan myös oppilaat. Monesti tunti ei onnistunut lainkaan siten, kuin sen olin suunnitellut. Rehtorina toimi tuolloin Martti Ruutu. Hän oli mukana kaikessa mitä tapahtui. Hän tuli kuuntelemaan harjoitustunteja. Opin häneltä, miten kunnollinen kritiikki annetaan. Tunteja oli käytössä vaikka kuinka paljon. Siellä tajusin, mitä nuoret kandidaatit osasivat ja mitä heidän olisi pitänyt osata.

Musiikki kukoisti tyttönorssissa. Oli hyvä kuoro, joka voitti Yleisradion kuorokilpailun ja esiintyi mm. Kööpenhaminan Tivolissa yhteispohjoismaisessa tapahtumassa. 60-luvulla vapaaehtoista musiikkia oli mahdollisuus valita toisin kuin nyt. Se antoi edellytykset hyviin tuloksiin. Se oli musiikinopetuksen kulta-aikaa.

Kolmas elämäni koulumusiikkiosaston johtajana

Sibelius-Akatemia tuli elämäni uudelleen 25 vuoden tauon jälkeen. Kolmas elämäni alkoi vuonna 1970 koulumusiikkiosaston johtajana ja musiikkikasvatuksen erityisaineiden lehtorina.

Ensi töikseni sain organisoida uudelleen musiikinopettajan koulutuksen. Minähän ryhdyin heti paikalla töihin. Tutustuin seitsemään Saksan musiikkikorkeakouluun. Skandinavian koulutuksen tunsin jo entisestään. Oli selvää, että Akatemia tulisi valtiollistaa ja sen tulisi noudattaa yliopiston kaavoja. Muuten siitä tulisi ammattikorkeakoulu. Sain opettajat vastaan ja syntyi hirveä metakka. Mutta tutkinnonuudistus meni läpi.

Opiskeluun sisältyi ensin yleisopinnot, aineopinnot ja sitten syventävät opinnot. Syventämisopinnot olivat ns. erikoistumiskursseja ja niitä oli kahdeksan mm musiikkiliikuntaa, musiikkiterapiaa, kansanmusiikkia, pop-jazzia, mediaa ja kouluttautumista radion työtehtäviin. Erikoistumiskursseilla oli erittäin suuri merkitys. Musiikinopettaja sai syventyä yhteen asiaan kunnolla, mikä puolestaan vahvisti opettajan aineenhallintaa ja itseluottamusta. Saimme myös mahdollitettua musiikkileikkikoulun opetuksen ohjelmaan. Muut osastot eivät tehneet tuohon aikaan mitään. Siitä alkoi tutkinnonuudistus, joka meni myöhemmin läpi koko Sibelius Akatemian.

Tapahtui se ihme, että johtokunta valitsi Akatemian rehtoriksi naisen ja kaiken lisäksi pedagogin

Se tapahtui syksyllä 1974. Akatemian ala-aulassa törmäsin silloiseen vararehtoriin, joka pyysi minua hoitamaan vararehtorin tehtäviä pariaksi viikoksi. Minä lupasin auttaa ja ryhdyin putsaamaan pöytää paperipinoista huoneessa, jossa vastapäätä istui sikaria tuprutteleva Harald Andressen.

Kun seuraavan kerran valittiin vakinaisen vararehtori, tapahtui se ihme, että johtokunta valitsi naisen ja kaiken lisäksi pedagogin, jolla ei yleensä ollut eikä taida olla vielääkään samaa ominaispainoa musiikkikorkeakoulussa kuin taiteilijalla. Neljäs elämäni alkoi virallisesti 1975.

Kun pedagogina tulin taiteilijoiden maailmaan, vallitsi aluksi molemminpuolinen varautunut tunnelma. Asiat hoituivat erinomaisesti kun viereisessä huoneessa istui leppoisa rehtori Veikko Helasvuo. Meidän yhteistyömme on ollut esimerkillisen upeata läpi vuosien. 70-luvun loppu oli valmistautumista suuriin muutoksiin, akatemian valtiollistamiseen ja tutkinnonuudistukseen. Elämä oli pelkkää suunnittelua: toimi-

Puheenjohtajana ISME: n konferenssissa Canberrassa 1988

kuntia, työryhmiä, kokouksia, neuvotteluja, virallisia ja epävirallisia kanssakäymisiä.

Viides elämäni oli todellinen hurlumhei

Minut valittiin rehtoriksi Veikon jäätyä eläkkeelle. Olin silloin opiskelijaryhmän kanssa Lontoossa. Yöllä soi puhelin ja suomalainen toimitaja halusi tietää, miten aion kehittää Akatemiaa. Toin tuliaisina kaikille kanslian tytöille huivit. Vaikka ympäristö muuttuisi kuinka tuuliseksi tahansa, kiharat pysykööt järjestyksessä!

Elokuussa 1981 aloitin rehtorina samassa kauniissa kaarevaseinäisessä kulmahuoneessa, jossa olin aloittanut pianonsoiton opintoni vuonna 1942 silloisen rehtorin Ernst Lingon oppilaina. Tämä viides elämäni oli todellinen hurlumhei, jota kesti kaksi kautta, vuoteen 1987. Niihin mahtuivat tutkinnonuudistuksen myrskyt ja poikkeuskoulutuksen taistelut, Sibeliuksen Akatemian satavuotisjuhlat, Akatemian valtiollistaminen ja uuden talon suunnittelu, kansainvälisten yhteyksien lisääminen ja kurssikeskus Kallio-Kuninkala.

Rehtorin virka toi mukanaan uskomattoman paljon yhteyksiä kotimaassa ja ulkomailla, fantastisia persoonallisuuksia, joihin en missään muissa olosuhteissa olisi voinut tutustua. Kansainväliset yhteydet olivat moninaiset. Virallisia kanssakäymisiä oli n. 30 musiikkikorkeakoulun kanssa pääasiassa opiskelijaryhmien konsertti-vaihtomatkojen muodossa.”

Rautatiekadun talon kolmas kerros oli kaiken tapahtumisen sydän

Yhteydet opettajiin ja opiskelijoihin luontuivat itsestään, kun toimittiin samassa talossa. Istuin puheenjohtajana useimmissa kurssitutkinnoissa, seurasin opettajien matineat ja myös heidän opetustaan luokissa.

Vuonna -87 kahden rehtorikauden lopuksi minulle pidettiin ihanat läksiäiset ja sain lahjaksi kaksi lippua rahtilaivalla Lontoon. Kesällä -88 lähdimme matkalle ja tuona samana kesänä Canberran ISME-konferenssi oli minun harteillani. Minun piti pitää siellä ainakin kymmenen puhetta ja toimia suuressa kansainvälisessä kokouksessa puheenjohtajana. Ajattelin, etten ikimailmassa selviä siitä puhetulvasta. Matkalla sattui kuitenkin olemaan vain kymmenen matkustajaa. Muun muuassa hienoja herrasmiehiä, jotka opettivat täydellisesti, miten minun piti käyttäytyä kun ruvetaan valitsemaan jäseniä. Opin, miten ihmeellistä elämä on. Aina kun olen apua tarvinnut, olen apua saanut.

Kuudes elämä alkoi jäätyäni eläkkeelle

En vielä tiedä kenen toimesta sain kutsun vierailevaksi professoriksi Chicagossa sijaitsevaan North Park Collegeen lukuvuodeksi 88-89. Puhelinsoitto tuli Ruotsista kyseisen Collegen skandinaaviselta edustajalta. Hän kysyi, olisin ko kiinnostunut ja paljonko tarvitsisin harkintaa. Vastasin siltä istumalta, että olen kiinnos-

tunut lähtemään vaikka heti. Yliopisto kutsuu vuosittain yhden vierailevan professorin Skandinaviasta. Olin ensimmäinen Suomesta. Kutsu oli esitetty avec, yksin en toki olisi lähtenyt, enkä olisi myöskään selvinnyt kaikista käytännön asioista. Ensimmäisen kerran elämässäni minulla oli mahdollisuus asua eikä vain käydä ulkomailla ja elää amerikkalaista yliopistoelämää kokonainen talvilukukausi.

Virkavelvollisuuksiini kuului didaktiikan opetus opettajankoulutusosaston ryhmille, yleisiä luentoja muille yliopiston opiskelijoille sekä kahden kuoron johtaminen. Vaikka olin kotona mielestäni hyvin valmistautunut, englanninkielisten luentojen ja opetustuntien pito vapaasti ei ollut ollenkaan helppoa. Ryhmät olivat varsin heterogeenisia ja tavoitteet olivat pilviä hipovia.

Amerikan elämänvaiheeseen kuuluivat myös luentomatkat eräisiin suuriin yliopistoihin.

Seitsemäs elämäni

Se voisi olla nimeltä ISME, mutta siihen on sisältynyt hyvin paljon muutakin. Se on tavallaan kuin koristereunus elämäni kankaassa, sitä kiintoisaa ja mukavaa, mikä on tapahtunut varsinaisen virkatyön ohella.

Ensimmäisenä tulee mieleen se työ, jota olen saanut tehdä radiossa. Kuusikymmentäluvul-

la pidin useiden vuosien aikana säännöllisesti kouluradiotunteja. Se oli hauskaa ja inspiroivaa. Mutta todellinen haaste oli seitsemänkymmentäluvun alkupuolella Musiikin kuntokoulun valmistuminen. Vuoden aikana oli joka viikko puolen tunnin opetusohjelma ja tunnin mittainen siihen liittyvä äänilevyohjelma. Samaan aikaan piti valmistaa opetusmateriaali, joka oli tarkoitettu paitsi radiokuuntelijoille myös lukion oppikirjaksi. Ne vuodet olivat varmaan elämäni työteliäimpiä.

Oppikirja painetaan silloin kun se valmistuu, yleensä aina myöhässä, mutta tämän oppikirjan oli pakko olla valmiina kun radiokurssi alkoi. Kesällä 1973 istuin kaksi kuumaa kuukautta taittajan kanssa Aleksanterinkadun Fazerilla remontin keskellä toimittamassa kirjaa. Illat ja usein yötkin menivät oikoluvussa. Se oli joka suhteessa kuuma kesä, mutta kirjat Musiikki eilen ja tänään 1 ja 2 tulivat ajoissa, tosin viime tipassa. Niistä on myöhemmin ollut paljon iloa. Ja tulihan Kuntokoulusta valtion tiedonjulkistamispalkintokin vuonna 1974.

Muitten oppikirjojeni Vihreä viserryskone, Sininen soittorasias, Punainen posetiivi, Keltainen kellopeli syntyvaiheet sijoittuvat 70-luvulle. Ajatuksiini oli tehnyt suuren vaikutuksen vuonna -42 Ericsonin kurssi Arvikassa, kun hän laulatti graafista notaatiota. Eric Ericssonin kurssilla ollessani oivalsin, että lapsen on itse

Inkeri ja Ellen –Duo 173.
Tehkää perässä!

keksittävä ja kokeiltava.

Toinen henkilö, jonka ajatukset ovat voimakkaasti vaikuttaneet työhöni, on henkilö nimeltä John Painter ja hänen kirjansa Sound and silence. Kollegani Liisa Tenkun kanssa laitoimme ideat yhteen. Johtoajatuksena oli taiteiden välinen integraatio. Luovan ajattelun ja toiminnan kautta tuettiin keksivää oppimista. Tunnekasvatus ja ajattelukyvyyn kehittäminen käyvät käsi kädessä

80-luvun taitteessa syntynyt Musiikin didaktiikka oli elämää suurempi juttu. Sitä tehtiin monta vuotta. Kirjan nimen piti alun perin olla Ilmaiseva ihminen, mutta aika ei ollut vielä kypsä tällaiselle nimelle. Ensimmäisessä kirjan painoksessa oli mukana kollegani Liisa Tenkun kirjoittama musiikinkasvatuksen historia, josta näkyi, ettei mitään uutta ollut auringon alla.

ISME

Elämäni ISME:ssä, tuossa musiikkikasvatuksen kansainvälisessä kattojärjestössä, on kestänyt yli 30 vuotta, niistä 12 viimeistä vuotta aktiivista palvelua ISME-toimistona. Ensimmäinen ISME:n konferenssi Wienissä oli vuonna 1962. Suomea pidettiin musiikkikasvatuksen mallimaana. Suomella on ollut aina ISME:n hallituksessa jäsen, mikä on hyvin poikkeuksellista. Olin itse hallituksessa mukana vuosina 1980-92. Se oli upeaa aikaa. Silloin tiesi mitä maailmalla tapahtui ja tutustuin kollegoihin eri puolilta maailmaa. Minä en ikinä unohda Helsingin konferenssin pääjuhlassa Finlandia-talossa laulettua yhteislaulua Hymn to Freedomia. Mikä valtava merkitys musiikilla onkaan ollut eri maiden kansojen ja rotujen yhdistäjänä.”

Artikkelin lähteenä on käytetty ”Puutarhoja sateella”, Ellen Urhon muistelmat, 1992

VUOSIKOKOUS KUTSU

**Tervetuloa JaSeSoi ry:n sääntömääräiseen
syyskokoukseen la 29.9.2012**

Kokouksessa käsiteltäviä asioita ovat mm.
yhdistyksen toimintasuunnitelma, tulo- ja
menoarvio vuodelle 2012 sekä yhdistyksen
hallituksen jäsenten valinta erovuoroisten osalta.

PAIKKA Soili Perkiön studio, Nurmijärvi

Inkeri in Memoriam

HARRI SETÄLÄ

Äiti Inkeri - kiitos Sinusta!

Konserttikeskuksen kunniajäsen ja rakastettu esiintyjä **Inkeri ”Inkku” Simola-Isaksson** menehtyi pitkäaikaiseen sairauteen maaliskuussa 2012. Hän oli musiikkiliikunnan ja musiikkikasvatuksen uranuurtaja, tiennäyttävä, pedagogi ja meidän kaikkien opettaja. Inkeri oli innolla läsnä ja riemukkaalla tavalla vahva tekijä. Hän piti pelkästään Konserttikeskuksen nimissä yli tuhat musiikkiliikuntatapahtumaa ympäri maata. Lastentarhanopettajien koulutuksessa, musiikinopettajana ja sittemmin Sibelius-Akatemiassa hän työskenteli pitkään lehtorina ja vapaan säestyksen, improvisoinnin ja musiikin varhaiskasvatuksen opettajana. Tämän lisäksi Inkeri luennoi ja opetti eri opettajankoulutuslaitoksissa Suomessa ja ulkomailla. Inkeri on säveltänyt liikuntamusiikkia ja toiminut freelancertoimittajana Yleisradiossa radio- ja koulutelevisio-ohjelmissa. Hänet kutsuttiin Suomen voimistelun edustusjoukkueiden säestäjäksi Euroopan ja Yhdysvaltojen matkoille 1966–78.

Inkeri teki myös oppikirjoja, artikkeleita ja muita julkaisuja musiikkikasvatuksesta ja liikunnasta, hän oli mukana yhdistystoiminnassa ja antoi henkensä valon kaikkeen uuteen kunniottaen rakkaiden maestrojen perintöä kauniilla tavalla. Inkeri oli mm. Jasesoi ry:n ja Paukepiiri ry:n kunniajäsen – ei pelkästään jäsen vaan arvostettu asiantuntija, jonka lempeässä huomassa saimme kasvaa. Hän oli ja on aikamme maailmankansalainen, pedagogi ja kaikkien opettaja, jonka jälki hiljaisella voimallaan pureutuu syvälle suomalaiseen peruskallioon.

Inkeri Simola-Isaksson palkittiin uransa aikana muun muassa Lastenkulttuurin valtionpalkinnolla 1984, Alfred Kordelinin säätiön tunnustuspalkinnolla 2007 sekä Suomen tietokirjailijat ry:n oppikirjapalkinnolla 2011. ”Ihmisen kehoa pidetään nyt arvokkaana, kehot ovat vapautuneet. Tämä näkyy suomalaiskuorojen esiintymisissä. Kuorot eivät enää seiso vain paikallaan ja laula”, Simola-Isaksson sanoi Helsingin Sanomien haastattelussa 2007. Kordelinin palkinto oli julkinen tunnustus Simola-Isakssonin työ-

panokselle. Arvostuksesta kertovat myös muut hänen saamansa palkinnot, kuten Suomen musiikkioppilaitosten liiton Aksentti-palkinto sekä Simola-Isakssonin itsensä eniten arvostama tunnustus, Sibelius-Akatemian ylioppilaskunnan kunniajäsenyys.

Inkeri Simola-Isaksson oli musiikkipedagogi, musiikinopettaja ja musiikkiliikunnan lehtori. Hän loi suomalaisen musiikkiliikunnan sanaston ja sisällön. Hän osasi soveltaa kasvatuksen ideat eri ikäkausille ja teki musiikista jokaisen ulottuvilla olevan ilmaisumuodon. Olennainen osa Inkerin elämäntyötä oli suomalaisen musiikkikasvatuksen aseman lujittaminen sekä uusien opettajasukupolvien kasvattaminen.

Meille oppilailleen Inkeri oli äiti, vahvasti tunteva suunnannäyttävä ja idoli. Inkeri oli sekä esiintyjä että kouluttaja. Hän oli omien sanojensa mukaan ”kunnon sosiaalimuusikko”, rakastava kasvattaja, jonka huomassa sai erehtyä ja oppia. Vielä sairautensa vajossa hänen ilonsa oli valo – ja valonsa ilo.

Voi kuinka me kaipaamme sitä huumoria ja kaiken yhdistävää lämpöä, jota sinä Inkeri olit.

”Kiitos sinusta - kiitos että olet”

Maaliskuinen Rytmis

PEKKA EVIJÄRVI

RytmiS on JaSeSoi ry:n koulutustapahtumista vanhin. Tänä keväänä 16.-18. maaliskuuta Oriveden opistolla järjestetty RytmiS oli 26. Vaikka nimi on vuosien mittaan muuttunut, toiminta-ajatus on pysynyt samana sisältäen musisointia, musiikkiliikuntaa ja pedagogiikkaa. Tavaksi on tullut, että kouluttajista yksi on ulkomainen ja kaksi kotimaista. Monille RytmikSestä on muodostunut jokavuotinen kohtaamispaikka, mutta tänä vuonna saimmekin kohdata yllätyksen – paikalla oli valtava joukko ensikertalaisia.

Kyyneleitä ja iloa

Avajaisten tunnelma vaihteli surusta iloon. Muutama päivä ennen RytmikSen alkamista olimme saaneet tiedon siitä, että kunniajäsenemme Inkeri Simola-Isaksson oli kuollut. JaSeSoi ry:n puheenjohtaja Harri Sandborg kertoi muistopuheessaan Inkerin merkityksestä JaSeSoille ja koko suomalaiselle musiikkikasvatukselle. Inkerin työ musiikkiliikunnan hyväksi on ollut merkittävä. Oli hyvin luonnollista, että Inkeriä muistettiin Wolfgang Stangen johdolla myös tanssien.

Mutta oli myös iloa. RytmiS-teamin johtaja Juuso Kauppinen kertoi, että Suomen luokanopettajien liitto ry on valinnut vuoden luokanopettajaksi Harri Sandborgin. Kiitospuheessaan Harri antoi suuren tunnustuksen JaSeSoi ry:lle ja kaikille niille opettajille, joiden opetuksesta hänellä on ollut ilo nauttia.

Avajaisissa esiintyi myös 11 Orff-kurssien lopputyöseminaarin suorittanutta opiskelijaa. Yleisö sai nähdä iloisen boomwhackers-esityksen, jonka jälkeen kaikki ”loppislaiset” kukitettiin.

Yksi ulkomainen ja kaksi kotimaista kouluttajaa

Wolfgang Stange vieraili Rytmiseminaarissa jo vuonna 1995. Niin silloin ja nytkin hänen sydämellinen tapansa ohjata ryhmän tanssia teki suuren vaikutuksen. Luennossaan hän kertoi perustamastaan ja johtamastaan tanssiteatteri

AMICI:sta, jossa tanssitaiteen ammattilaiset tekevät esityksiä yhteistyössä vammaisten kanssa.

Leena Pantsun teimana oli musiikin ja muiden taideaineiden integraatio. Hän toi mukanaan satempaavia ideoita laulun, leikin, liikkeen, kuvan, soiton ja draaman opetukseen varhaiskasvatuksessa. Hienoa oli huomata, että vaikka kohderyhmänä olivat varhaiskasvattajat, niin ideat ovat sovellettavissa myös muille ikäryhmille.

Aakusti Oksanen opetti, kuinka merkityksellistä kommunikaatio on djemben soitossa. Kompeissa on rytmejä, jotka ikään kuin keskustelelevat keskenään. Etualalla ovat solistit, mutta hyvän kompian soittaminen on juuri sitä, mihin afrikkalaisessa harjoitusperinteessä keskitytään. Aakustin sessiossa djemben kanssa soitettiin myös dundunrumpuja ja kelloja.

Wolfgang Stange yhdisti liikeharjoitukseen viittomakieltä.

Leena Pansu yhdessä hiiriensä kanssa.

Aakusti Oksanen esitteli dundunrumpujen soittoa.

Illanvietossa esiintyi ammattiorkesteri ja piirissä paukkui

Markku Kaikkonen, Kaarlo Uusitalo ja Resonaarigroup toivat Orivedelle erilaisten oppijoiden ammattiorkesterin. Saimme kuulla orkesteria, joka luo aivan uutta suomalaiselle kulttuurikentälle. Erilaiset oppijat ovat nousseet tasa-arvoisiksi taiteilijoiksi muiden taiteilijoiden rinnalle. Tämän me kaikki koimme todeksi lauantai-illan konsertissa. Esitykseen liittyi myös Harri Setälä samba-rytmiensä kanssa.

Kun kelaamme JaSeSoi ry:n historiaa taaksepäin, päädyimme usein Harri Setälään. Rytmis, Orff-kurssit ja Maailmankylä – kaikki ne ovat

lähtöisin Haasesta. Ja jos miehellä on aina jokin uusi juttu, niin nyt se on Paukepiiri. Lauantai-illan päätteeksi koko RytmikSen 70-päinen joukko kokoontui yhteiseen rumpusessioon.

Ilmeisesti RytmikSen perusajatus toimii edelleenkin. Musisointi, musiikkiliikunta ja pedagogiikka kiinnostavat ihmisiä, tänä vuonna varsinkin monia uusia opiskelijoita. Sunnuntaina he saivat käteensä ensimmäisen todistuksensa. Mikäli Jukka Siukonen on joka vuosi todistuksensa saanut, niin tämänkertainen oli hänelle 26.

Resonaarigroupin
muusikot
antoivat näytteen
taidostaan.
Konsertissa
kuultiin mm.
Blood, Sweat
and Tearsin
Spinning Wheel
suomenkielisenä
versiona.

Monikulttuurinen musiikkikasvatus Suomessa ghanalaisen musiikin näkökulmasta

TIINA PALMÉN

Kulttuurimme moniarvoistumisen myötä monikulttuurisuus on vahvistunut koulujen opetussuunnitelmissa. Kulttuurisen monimuotoisuuden ymmärtämisen ja arvostamisen tärkeyttä korostetaan kulttuurikasvatuksessa. Tiedollisen kasvattamisen rinnalle tarvitaan elämyksellistä tekemistä, omaa kokemusta, jonka myötä suvaitsevaisuus ja muiden kulttuurien ymmärtäminen voi kehittyä. Ghanalaisella musiikilla voi tämän elämyksellisyyden lisäksi olla annettavaa musiikillisten taitojen, rytmillisten valmiuksien ja soittoteknisten asioiden omaksumisessa.

”Ollaan yhdessä sen musiikin sisällä arvostaen sitä kulttuuria mistä se on tullut.”

Kevätlukukauden 2009 olin Sibelius-Akatemian musiikkikasvatuksen osastolta opiskelijavaihdossa Länsi-Afrikassa Ghanassa. Tein yhteistyötä paikallisten musiikin harrastajien ja ammattilaisten kanssa. Yhteistyö on jatkunut kotimaassakin. Matka teki minuun lähtemättömän vaikutuksen ja suuntasi tutkimusaiheeni valintaa maisterin tutkielmassani. Tämä artikkeli esittelee tutkielmani keskeisimpiä tutkimustuloksia.

Kesällä 2010 JaSeSoi ry:n koulutusjaksolle ”Orff in Africa” osallistui 28 hengen ryhmä suomalaisia musiikkikasvattajia. Koulutusjakso järjestettiin Hossa, Ghanassa. En itse osallistunut opintomatkaan, mutta haastattelin matkalaisista kolmea tutkimuksessani: musiikin lehtori, säveltäjä, muusikko **Soili Perkiötä**, yläkoulun musiikinopettaja **Terhi Oksasta** ja varhaisiän musiikkikasvattaja **Jessika Lampea**. Heidän lisäksi haastattelin ghanalaista, opiskelijavaihdossa Sibelius-Akatemiassa 2009–2010 ollutta muusikkoa ja säveltäjää, **Senyo Adzeita**.

Tiina Aaron Bebe Sukuran gyel-tunnilla.

Miksi ja miten ghanalaista musiikkia opetetaan?

Tutkielmassani tarkastelin, miten ghanalaisen musiikin opetus voisi tukea monikulttuurisen musiikkikasvatuksen sisältöjä ja tavoitteita. Opettajan näkökulma korostui; tutkimuskysymykseni olivat mitä, miten ja miksi ghanalaista musiikkia opetetaan ja mitkä ovat monikulttuurisen musiikkikasvatuksen haasteet ja mahdollisuudet. Tutkin, miten opettajat käyttävät työssään erityisesti ghanalaista musiikkia ja minkälaisena he näkevät monikulttuurisen musiikin merkityksen musiikinopetuksessa. Tutkimus pyrki lisäämään tietoa ghanalaisen musiikin kytkeisestä monikulttuuriseen musiikkikasvatukseen.

Tutkimustulosten mukaan haastateltavat hyödyntävät kokonaisvaltaisesti eri opetusmenetelmiä: ghanalaista musiikkia opetetaan kehosoittimilla, laulaen, soittaen ja kuunnellen. Ghanalaisen musiikin opetuksen haastavia elementtejä suomalaiselle musiikkikasvattajalle ovat erityisesti polyrytmiikan hahmottaminen sekä musiikin kontekstin tuntemus. Ghanalaisen musiikin opetuksen hyödyt opettajalle ja oppilaalle liittyvät muun muassa rytmiseen harjaantumiseen ja ostinato-pohjaisen harmoniamailman hahmottamiseen.

Soili Perkiö korostaa erityisesti ghanalaisen musiikin monipuolista rytmiikkaa. Haasteellisenä hän kokee ghanalaisen musiikin analyttisen jäsentämisen ja kokonaisuuden hahmottamisen. Toisinaan musisoidessa pääsee flow-tilaan, jossa antautuu musiikin virtaan ja unohtaa analyysin.

*Välillä tulee semmosia ahaa elämyksiä, et nyt vaan on siinä sen ghanalaisen sykkeen virras-
sa, eikä enää mieti ja analysoi eikä varsinkin
niin ku pitkissä sessioissa ja yötansseissa pää-
see siihen. Mut sit tulee taas tää koulutettu
muusikko, joka menee sekasin ja miettii et mi-
ten ihmeessä, miten toi kello on tossa, miten se
on suhteessa tohon, jollon ne on hirveen epä-
miellyttäviä hetkiä! (naurua) (Perkiö)*

Tunne vieraan musiikin konteksti ja omasi

Yhteisön merkitystä korostavan ghanalaisen kulttuurin tuntemus nousi haastatteluissa tärkeäksi tekijäksi musiikin opetuksessa. Terhi Oksanen painottaa vieraan musiikkikulttuurin kontekstin tuntemuksen merkitystä. Suuri haaste opettajalle on tuntee se musiikki, mitä hän opettaa. Monesti on erittäin vaikeaa selvittää, missä opetettavan musiikin juuret ovat, minkä heimon kulttuuriin se kuuluu, mitä soittimia käytetään ja millainen asema musiikilla on kyseisessä kulttuurissa. Yhteistyö paikallisen muusikon kanssa on auttanut Oksasta musiikkiperinteen tuntemuksen laajentamisessa.

Musiikin kontekstilla on Senyo Adzein mukaan Ghanassa suuri merkitys. Opettajan tulee tietää, onko kyseessä kulttuurifestivaaleihin liittyvä musiikki, vapaa-ajan musiikki, hovimusiikki tai rituaaleihin liittyvä musiikki. Rummutusta ei Afrikassa Adzein mukaan koskaan opeteta erikseen, vaan laulu ja tanssi ovat kiinteä osa opetusta.

*Talk about drumming, talk about dancing and
talk about singing all within the context and
make sure you tell the people all these things
beforehand before you start teaching them
drumming. And you cannot go anywhere to
teach them how to play drum and go away, it
is not done! In Africa you don't just go drum-
ming and go away, no! You drum, you sing and
dance. (Adzei)*

Accran yliopiston musiikinlaitoksen
rumputunnit pidettiin mangopuun alla.

Väkijoukkoa torilla
Kumasin kaupungissa.

Adzein mielestä ghanalaisen musiikin opettamisen suurimmat haasteet länsimaiselle pedagogille liittyvätkin juuri tradition ja kulttuurin tuntemukseen sekä musiikillisiin asioihin. Oma vaikeutensa on laulujen kielessä, ääntämisessä ja kielen merkitysten avaamisessa. Sanat liittyvät paikallisiin ihmisiin, tapahtumiin ja paikkoihin. Musiikillisia haasteita asettavat Adzein mukaan rytmikan hahmottaminen ja pulssin tunnistaminen sekä tyylin mukainen improvisointi.

Jessika Lampi korostaa myös oman suomalaisen musiikkiperinteen tuntemisen merkitystä. Lammen mielestä omaa suomalaista musiikkikulttuuria osaa arvostaa paremmin, kun sen näkee toisesta musiikkikulttuurista käsin.

Niin ku tuli Suomeen et tajus et ei vitsi, et eihän mun kuulu nyt sit vaan ghanalaista musiikkii alkaa opettaan. ...Mä tajusin nimenomaan et mikä sen suomalaisen musiikin ja musiikkiperinteen tukemisen merkitys on. Mut sit taas toisaalta mä oon sitä mieltä ... et kaikkien musiikkikasvattajien pitäis lähtee sinne Ghanaan. Ihan vaan niinku näkemään se musiikkikulttuuri, mut sit myös siinä merkityksessä et jos me ei avata silmiämme ja opita muista kulttuureista me ei myöskään tajuta sitä oman kulttuurin merkitystä. (Lampi)

Eroja pedagogiassa

Haastateltavien opetusmetodeissa painottuu kokonaisvaltaisuus: kehorytmit, lorut ja liike

ovat tärkeitä oppimismenetelmiä. Kaikki haastateltavat opettavat ghanalaista musiikkia korva-kuulolta. Suurin ero länsimaisen ja ghanalaisen oppimistyylin välillä on, että Ghanassa perinne-musiikkia ei opeteta, vaan musiikki omaksutaan hitaasti matkimalla, imemällä vaikutteita ympäristöstä. Pedagogiikassa voisi olla puolin ja toisin opittavaa. Ghanalainen muusikko voi saada eväitä opetukseensa länsimaisesta analyttisestä lähestymistavasta. Länsimainen pedagogi voi imeä vaikutteita ghanalaisesta tavasta omaksua musiikkia kokonaisvaltaisesti.

Oma elämys on ratkaiseva

Musiikin autenttisuus herättää haastateltavissa ristiriitaisiakin ajatuksia. Ihanne autenttisuudesta versioista ja kulttuurin syvällisestä tuntemuksesta tasapainoilee musiikinopettajan työn arjen vaatimusten kanssa. Oksasen mielestä on sääli, jos musiikki jää täydellisen autenttisuuden vaatimuksen takia kokonaan käyttämättä.

Et sit kun me mennään ja tutustutaan siihen kulttuuriin ja kohdataan se muusikko, joka sen [Suomessa opitun] laulun osaa, ... se laulu on ihan toinen. Mut siinä on nää vaarat, et kun se musiikkikulttuuri on niin toinen, se matkalla muuttuu joksikin muuksi. Mutta näinhän se musiikki on aina muuttunu. Niinhän se meidänkin kansanperinne muuttuu. Ei se ripaska, jota se pappa kanteleella soittaa niin kahden viikon päästä oo sama kun se soitti. (Oksanen)

Tärkeintä pedagogille on Perkiön mukaan säilyttää nöyryys ja tiedostaa oma tietämyksensä asiasta. Kunnioitus ja arvostus siihen musiikkiin ja kulttuuriin mistä se on peräisin, on tärkeää. Haastateltavat kokivat tärkeäksi tehdä oma opetus mahdollisimman läpinäkyväksi ja kertoa oppilaille miten alkuperäistä materiaalia on muokattu.

...Et se on kuitenkin musiikkielämys, jossa on niitä Ghanan sävyjä ja sitä kautta sitte heittää muissa ehkä se kiinnostus. ... Vaikka se olis aika kaukanakin siitä traditiosta, mut kuitenkin sitä taas se pedagogin oma into ja kuitenkin sellainen järki siinä innossa, et tietää mikä se oma tietämys siitä on ja sen sanominen. Et mä oon käyny kerran Balilla, mut mä innostuin tosi paljon ja se kuulosti mun mielestä tämmöseltä, et soitetaas. Et jotenkin niinku se siihen heittäytyminen, et tää on nyt versio, länsimainen versio tästä, mut tääkin on

arvokas, koska me tehään se tässä ja nyt. Ja ollaan yhdessä sen musiikin sisällä arvostaen sitä, sitä kulttuuria mistä se on tullu. (Perkiö)

Haastateltavat korostavat, että opetuksessa opettajan omakohtainen kokemus kulttuurista, tunneside ja innostus ovat tärkeitä. Tunnekokemusten välittäminen oppilaalle on usein autenttisuuteen pyrkimistä tärkeämpää.

Perkiön mielestä vieras musiikkikulttuuri tulee merkittäväksi opettajan omakohtaisen kokemuksen kautta. Hänen mielestään jokaisen suomalaisen musiikinopettajan ei siis tule opettaa juuri ghanalaista musiikkia, vaan niiden, jotka jollain tavalla ovat kohdanneet sen musiikin itse. Musiikin merkitys tulee eläväksi omakohtaisessa kohtaamisessa elämysten, kokemusten ja tarinoiden kautta.

Kofi Gbolonyo

Maailmankylän kouluttajaksi

PEKKA EVIJÄRVI

Ensi kesänä Maailmankylään saapuu opettajaksi Kofi Gbolonyo. Hän on ghanalainen etnomusikologi, musiikintutkija, filosofian tohtori, apulaisprofessori, musiikkikasvattaja, Orff-pedagogi ja taitelija. Hän on kotoisin Ghanasta ja asuu nykyään Kanadassa.

Tutkija ja opettaja

Dr. Kofi J. S. Gbolonyo on ghanalainen etnomusikologi ja musiikkikasvattaja. Hän toimii apulaisprofessorina British Columbian yliopistossa, Vancouverissa, Kanadassa ja johtaa siellä myös esiintymisryhmää the UBC African Music and Dance Ensemble. Apulaisprofessorin virkaan hänet nimitettiin vuonna 2009. Aikaisemmin hän johti African Music and Dance Ensemblea ja toimi opettajana Pittsburghin yliopistossa, Yhdysvalloissa. Ennen muuttoaan Pohjois-Amerikkaan hän työskenteli kotimaas-

saan tuottaja-assistenttina, oli teatteriryhmän Abibigromma jäsen ja johti orkesteria The University Of Ghana's African Brass Ensemble. Hän toimi myös koordinaattorina kesäkurssilla Annual International Summer Course in African Music and Dance.

Kofi on ewe

Kofi on kotoisin Ghanan itäiseltä, ewe-heimon alueelta. Tämän heimon piirteisiin kuuluu oma musiikki ja kieli. Musiikki kuuluu olennaisena

***”Tapoihin kuului,
että me lapset
kannoimme
soittimet esityksiin
ja saatoimme silloin
niitä soittaakin.”***

osana jokapäiväiseen elämään. Tanssia, laulua ja soittoa ei voida irrottaa toisistaan, vaan ne sulautuvat yhdeksi käsitteeksi.

- Synnyin Dzodzen kylässä, joka sijaitsee Voltan alueella. Asuin useissa kylissä ja kaupunkeissa lähellä Togon rajaa. Opin ghanalaista perinteistä musiikkia soittaessani ystäväni ja perheeni kanssa. Tapoihin kuului, että me lapset kannoimme soittimet esityksiin ja saatoimme silloin niitä soittaakin. Meidän soittaessamme aikuiset joskus ohjasivat tanssiamme ja neuvotivat, jos me soitimme väärin.

Kofi on suorittanut Orff-kurssit

Kofin opiskelu-ura on pitkä. Hän valmistui ewenkielen- ja musiikinopettajaksi vuonna 1997. Hän jatkoi kielitieteen ja musiikin opis-

2009. Tämän lisäksi hän on perehtynyt Orff-pedagogiikkaan ja on suorittanut Level III-tason tutkinnon Orff-kursseilla San Franciscossa.

- Opiskelu alkoi jo koulussa, jossa myös opin soittamaan ja laulamaan ghanalaista musiikkia. Mitään varsinaista opetussuunnitelmaa siihen ei ollut, me vain soitimme musiikkia kavereiden kanssa. Lukion suoritin tenttimällä.

Kofin opetuksessa afrikkalainen musiikkiperinne yhdistyy eurooppalaiseen kasvatustieteen filosofiaan

Kofi on musiikintutkija ja taiteilija. Hän afrikkalaisen musiikin ja tanssin, Orff-pedagogiikan sekä monikulttuurillisen musiikkikasvatuksen asiantuntija. Hän on opettanut eri-ikäisiä oppilaita lukuisissa maissa. Hän on pitänyt työ-

Kofi on opettanut yliopistossa aikuisia ja kouluissa lapsia. Kuvassa San Francisco Schoolin oppilaat ghanalaisen tanssin lumoissa.

”Aluksi sain Orff-pedagogiikasta käsityksen, että se on jotain sellaista, jonka jo osasin.”

pajoja ja tieteellisiä esitelmiä eri tahojen mm. Orff-yhdistysten järjestämissä konferensseissa, mm. the American Orff-Schulwerk Association (AOSA), Society for Ethnomusicology (SEM), East Asian Regional Council of Overseas Schools (EARCOS), European Council of International Schools (ECIS), Asociacion Orff Espana, MENC: National Music Educators Association, International Society for Music Education (ISME), Associação ORFF Brasil (AB-RAORFF).

- Kun jätin Ghanan rannat ja lähdin Salzburgiin tutustumaan Orff-pedagogiikkaan, tiesin saavani oppia musiikkikasvatuksesta. Aluksi sain Orff-pedagogiikasta käsityksen, että se on jotain sellaista, jonka jo osasin. Sain kuitenkin noista opetustuokioista kiehtovia kokemuksia, jotka herättivät kiinnostuksen tähän pedagogiikkaan. Olen saanut Orff-kursseilta rohkeutta opettamiseen ja olen oppinut tavan, kuinka voin hyödyntää perinteistä materiaalia opetuksessani.

Perimätiedon tallentaja

Kofin tieteellinen toimintansa on keskittynyt länsi-afrikkalaisten etnisten ryhmien ewen ja fon perimätiedon, kulttuuriarvojen ja musiikkilisten käytäntöjen tutkimiseen. Tämä näkyy myös hänen opetuksessaan, jossa opiskelijoilla on mahdollisuus tutustua länsi-afrikkalaiseen musiikkiin, tanssiin ja laajemmin koko kulttuuriin. Pedagogisia ideoita hän on löytänyt Orff-Schulwerkista. Hänen tutkimus- ja koulutusalaan käsitteleviä artikkeleja on julkaistu lehdissä Orff Echo ja Kaleidoscope of Cultures.

Orff-Africa

Ennakkotiedoissa Kofi luonnehtii omaa tapaan-
sa opettaa Orff-Afrikaksi. Saamme nähdä Maa-
ilmankylässä, että opitaanko tunneilla Afrikkaa
Orffiksi. Vai käykö niin, että opitaankin Orffia
Afrikaksi?

Djemben maailma, osa 2

AAKUSTI OKSANEN

Djemberumpu on nykyään yksi maailman laajimmin levinneitä soittimia. Harrastajamäärät ovat olleet 1980-luvulta lähtien kasvussa ympäri maailmaa ja opetusta järjestetään kasvavassa määrin asiasta kiinnostuneille. Tämän Djemben maailma -artikkelisarjan toinen osa kertoo Länsi-Afrikan djembekeskuksista ja valottaa perinteen moni-ilmeisyyttä eri yhteyksissä.

Länsi-Afrikan djembekesukset

Länsi-Afrikan suuriin djembekeskuksiin kuuluvat Guinean Conakry, Norsunluurannikon Abidjan ja Bouaké, Burkina Fason Bobo-Dioulasso, Malin Bamako sekä Senegalin Dakar. Näissä kaupungeissa on omat perinteiseen musiikkiin liittyvät erityispiirteensä ja tyylinsä, jotka ovat kehittyneet kullekin ominaisten kulttuuristen, taloudellisten ja historiallisten reunaehtojen vallitessa. Kyseisten kaupunkien repertuaarien kehityksen tunteminen on oleellista djembemusiikin eri tyylien ymmärtämiselle.

Guinean Conakryn balettiperinne

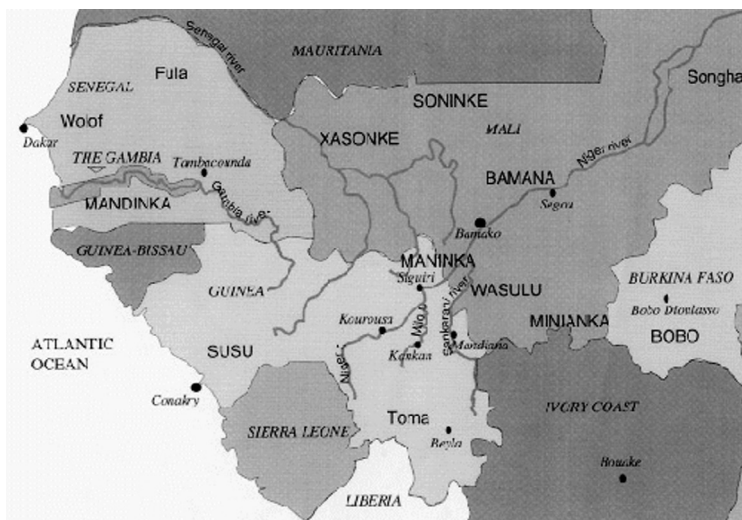
Djembekeskuksista tunnetuin on epäilemättä Guinean pääkaupunki Conakry, jossa syntyi kansallisbaletti-instituutio Guinean itsenäisty-

misen aikoihin vuonna 1958. Maan sosialisti-johtaja Ahmed Sékou Toure ajoi ranskalaiset maasta ja otti asiakseen maan kulttuuriperinnön ja kansallisen itsetunnon nostamisen, tanssivan vallankumouksen. Kansallisbaleteista tuli nopeasti guinealaisen kulttuurin tunnettuja lähettiläitä maailmalla.

Fodeba Keitan johtama suuri *Les Ballets Africains* kokoonpano kiersi 50-luvulta alkaen ja alkoi käyttää esityksissään uutta, aiemmin djembemusiikkia ja tanssiin kuulumatonta koreografista ajattelua. Balettien käytänteet vaativat uudenlaisia ideoita musiikin ja tanssin muokkaamiseksi lavaesitystä varten ja näin djembemusiikkia alettiin sovittaa koreografisen ajattelun pohjalta.

Lyhyesti kyläjuhlien sosiaalisesta ja kohtavammasta ympyrämuodostelmasta siirryttiin baleteissa länsimaistyyppiseen esiintyjien ja yleisön väliseen vastakkainasetteluun esiintyji-

Djembeperinteen ydinalue ja sitä ympäröivät valtiot Länsi-Afrikassa

Les Ballets Africains lavalla.

en rivimuodostelma kohtasi esitystä katsomosta seuraavan yleisön. Tämä muutos on vaikuttanut syvästi djembemusiikin maailmanlaajuisesti sekä esitysten tanssikoreografioiden sovituksiin.

Djembe sai ilmaisuvoimansa ja moniin musiikkeihin sopivan luonteensa ansiosta keskeisen aseman Guinean suurten balettien repertuaareissa. Guinealaisten **djembefolien** voima, nopeus ja virtuositeetti työnnettiin ääri rajoille tiukan työkurin ja kilpailumentaliteetin avulla. Rummulle kehittyikin nopeasti uudenlainen kieli, jolla johdettiin pitkälle kehittyneitä tanssikoreografioita.

Balettien tiiviissä työympäristössä kasvoivat tunnetuimmat djembefolat, joista on tullut kansainvälisiä malliesimerkkejä. Nykyään jo vanhat mestarit Famoudou Konate, Gwanworo Keita, Mamady Kargus Keita ja edesmenneet Fadouba Oularé ja Noumoudy Keita loivat soittotyylejä, joista nuoret muusikot ovat saaneet inspiraatiota niin Afrikassa kuin muualla maailmassa. Vaikka myös muualle Länsi-Afrikkaan syntyi baletteja, Conakryssä djemberepertuaari saavutti tason, jonka ansiosta 1960-luvun lopusta alkaen guine-

alaisia djembefolia alettiin pitää naapurimaissa **jin*einä*, henkiolentoina.

Djembekaupunkien katujuhlat

Norsunluurannikon väkirikkaassa pääkaupungissa Abidjaninissakin djembemusiikki kehittyi ja muuttui myös voimakkaasti, mutta täällä se tapahtui ilman valtion tukea. Suuren malinke-vähemmistösä ansiosta kaupunki oli pitkään houkuttanut muusikoita, mutta Abidjanissa repertuaarin kehitys tapahtui selvästi hitaammin kuin Guineassa.

Kaduilla järjestettävissä ajanviettejuhlissa mainetta tavoittelevien soittajien oli hallittava omat ohjelmistonsa vastatakseen kysyntään. Tämä olikin mahdollista, sillä Abidjanissa oli mahdollisuus tavata useisiin eri musiikkeihin erikoistuneita muusikoita ja oppia heiltä. Lisäksi monien eri kulttuurivaikutteiden läsnäolo motivoi luomaan uusia tyylejä djemberepertuaariin, joihin lainattiin ja kokeiltiin elementtejä eri tahoilta. Näin on syntynyt mm. kuuluisa

Zaouli-rytmi. Tätä tanssijan pitkää askelsarjaa seuraavaa gouro-kansan rytmiä pidetään laajalti baletti-innovaationa, mutta se on syntynyt Abidjanissa 80-luvun puolivälin jälkeen katujen ajanvietejuhlissa. Vastaavaa repertuaarien kehitystä tapahtuu jatkuvasti myös muissa suurissa djembekeskuksissa.

Norsunluurannikon Abidjanin ja Bouakén, Burkina Fason Bobo-Dioulasson ja Malin Bamakon katujuhlien djembemusiikin kokoonpanot ovat perinteisesti olleet pieniä. Minimissään kahden tai kolmen hengen yhtye soittaa tansseihin kuuluvat basso- ja djembekuviot. Djemben suosion lisääntyttyä räjähdysmäisesti 90-luvun aikana, myös kokoonpanot ovat kasvaneet yhä useamman muusikon unelmoidessa pääsystä Eurooppaan, USA:han tai Japaniin. Rima on kuitenkin korkealla ja kilpailu kovaa, sillä muusikon tulee hallita kaduilla järjestettävien juhlien tanssiohjelmisto elääkseen musiikin tekemisellä. He kiertävät soittamassa elämänkaaren kiertoon liittyvissä kaste-, kihlajais- ja hääjuhlissa, joihin heidät tilataan paikalle. Näissä kaupungeissa pienet yksityiset juhlatsijat tapahtuvat joko kadulla, jonne pystytetään telttakatos ja varataan yleisöä varten tuolit, tai vastaavasti järjestävän perheen pihapiirissä jos se on tarpeeksi suuri. Soitto- ja tanssitapahtuma kestää yleensä aamu- tai ilta-päivästä auringon laskuun illansuussa ellei juhla-lallisuuksia ole sovittu yöaikaan tapahtuvaksi. Djembejuhlissa pääosassa ovat tanssijat, joille mestarirumpalin johtama kokoonpano soittaa

tempoja ja rytmejä vaihdellen aina tilanteen ja tanssijoiden mukaan. Kyseessä on ympyrämuodostelmassa tapahtuva sosiaalinen tilaisuus, johon myös ohikulkijat ovat tervetulleita.

Musiikki ammattina djembekaupungeissa

Afrikassa on vasta kaupunkien kasvamisen myötä tullut mahdolliseksi elää musiikkia tekemällä. Perinteisesti musiikin tekeminen oli pitkälti varattu * grioteille*, tarinankertoja-, laulaja- ja muusikkosukujen jäsenille, jotka ovat soittaneet erilaisissa juhlissa, säestäneet peltotöitä ja välittäneet suullista perimätietoa sukujen ja ihmisryhmien taustoista lauluin ja erilaisin ylistyksin. Tilanteesta riippuen grioteillekin musiikin tekeminen on saattanut olla vasta toinen tai kolmas ammatti.

Elannon hankkiminen musiikilla Afrikassa on erittäin vaativaa ja on suorastaan ihme, että jotkut muusikot ovat onnistuneet maailmanlaajuisesti. Burkinafasolainen Adama Drame ja edesmennyt malilainen Soungalo Coulibaly, ovat esimerkkejä ansaittua suosiota saavuttaneista djembefolista. Heidän repertuaarinsa hioutui

Vesi sitoo pölyä. Laulaja Sita Ye Jabate kaataa vettä rumpaleiden eteen sitomaan pölyä, jota kohta nousee tanssijoiden jaloista.
Kuva Rainer Polak

mestaritasolle Bouakéssa ja he kehittivät omat erikoiset tyylinsä, joilla löivät läpi oman musiikkinsa kansainvälisesti. He ovat kuitenkin alun perin olleet nimenomaan katumuusikoita, joiden elanto oli pitkään riippuvainen juhlia järjestävien perheiden kiinnostuksesta.

Tällaisia kunnioitettuja vanhoja djembemestareita ovat vastaavasti Malin Bamakossa Jaraba Jakite ja Burkina Fason Bobo-Dioulassossa Baba Kouyate, joita arvostetaan laajasti djembefolien keskuudessa. Uuden sukupolven kansainvälisesti kiitetyimpiä taitajia ovat Malin Bamakossa Petit Adama Diarra, Guineassa Fodé Bangoura ja ennen vanhuuttaan edesmennyt Boka Camara sekä Burkina Fason Bobo-Dioulassossa Zoumana ja Harouna Dembele.

Senegalin Dakarin moderni ote

Senegalin Dakar on suurten djembekaupunkien joukossa poikkeustapaus. Senegal on naapurimaitaan taloudellisesti vahvempana vetänyt puoleensa vuosikymmenten aikana ensin malilaisia ja sitten guinealaisia djembefolia. Dakar on kaupunki, jossa muusikoiden on ollut mahdollista löytää kiinnostavia töitä baleteissa tai tienata elantonsa vähemmistönä asuvan maninka- kansan djembejuhlissa.

Djembeperinteet ovat Dakarissa kehittyneet ja muuntuneet kovan kilpailun johdosta enemmän kuin muualla. Useimmat nuoret djembefolat ovatkin saaneet koulutuksensa ainoastaan baleteissa ilman perinteisten rytmien tuntemusta. Lisäksi läheisyys siirtomaaisäntään Ranskaan on tuottanut Dakarin musiikkipiireihin erityisen taiteellisen ulottuvuuden, joka sai tuntuvaan lisäpontta itsenäistymisen jälkeen vuonna 1960 leğendaariselta presidentiltä Léopold Senghorilta.

Senghor tuki vahvasti afrikkalaista kulttuuria perustamalla Senegalin Kansallisbaletin, joka vastasi samoihin kulttuurisiin tarpeisiin kuin naapurimaissa. Tausta-ajatuksena oli kansan sielua sykähdyttävän hengen, oman perinteisen musiikin ja tanssin esillepano.

Itsenäistymisen ajan kollektiivinen tunnelma on kuitenkin jo vanha ilmiö ja nykyään nuoret dakarilaiset djembefolat kasvavat modernin kaupungin olosuhteissa. Etupäässä nuoret muusikot perustavat yhtyeitä ja muokkaavat ohjelmistojaan äänitysten ja esiintyjävierailujen pohjalta uusilla ajatuksilla, soittimilla ja innovaatioillaan.

Djemben maailma -artikkelisarjan seuraavassa osassa käsitellään djembemusiikin erilaisia oppimiskonteksteja.

Lähteet:

Charry, Eric 1996. A Guide to the Jembe (lyhennetty versio artikkelista). 8 sivua.

Www-artikkeli:

<http://echarry.web.wesleyan.edu/jembearticle/article.html>.

Charry, Eric 2000. Mande Music.

Traditional and Modern Music of the Maninka and Mandinka of Western Africa.

Chicago. The University of Chicago Press.

Zanetti, Vincent 1996. De la place du village aux scènes internationales. Evolution de jembe et son répertoire. In: *Cahiers de musiques traditionnelles nro 9*: Nouveaux enjeux. 167-188. Genève. Ateliers dethnomusicologie.

50 Years Orff Institute

*Orff-kurssien aikana 4.-9.6.2012 Oriveden opistolla on näyttely,
jossa esitellään Instituutin 50-vuotista historiaa.*

Tervetuloa tutustumaan!

MY AOSA – Minun AOSA:ni

JUKKA SIUKONEN

Jukka Siukonen AOSA:n konferenssissa Pittsburghissa 2011 kertomassa konferenssille JaSeSoi ry:n AOSA:lle myöntämästä V JaSeSoi ry - AOSA World Village Wildcardista.

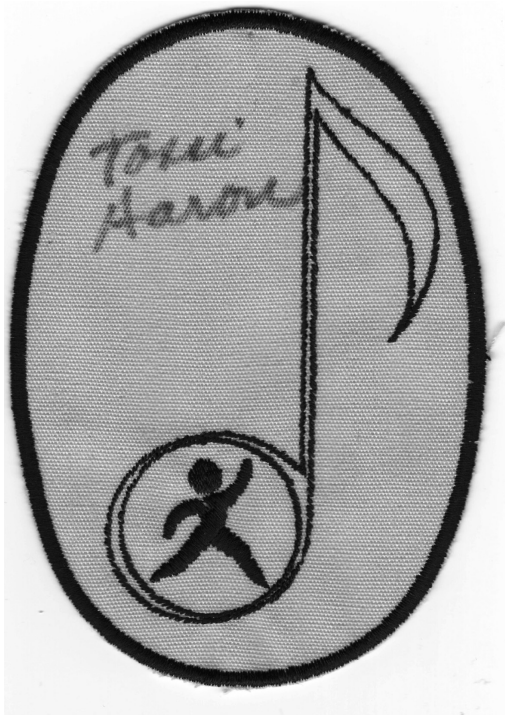
The American Orff-Schulwerk Association (AOSA) perustettiin Muncie, Indianassa 11.5.1968. Perustajajäsenet kutsui kokoon Dr. Arnold Burkart, jonka olohuoneessa perustava kokous pidettiin. AOSA kasvoi kymmenen perustajajäsenen joukosta 332:een heti ensimmäisenä toimintavuonna. USA:ssa toiminnan rakenne perustuu alueellisiin ”chaptereihin”, joiden määrä on kasvanut ensimmäisen toimintavuoden seitsemästä yli 90:een. Jäseniä AOSA:lla on nykyisin noin 4 500. Chapterit noudattavat AOSA:n yleissääntöjä, ja alueellisia koulutuksia on tarjottava tietty määrä vuosittain.

MUSISOI ry, JaSeSoi ry ja AOSA

Vapaan musiikkikasvatuksen tukiyhdistys MUSISOI ry perustettiin vuonna 1985. Tarkoituksena oli synnyttää Suomeen samankaltainen musiikkikurssijärjestelmä kuin muissa Orff-pedagogiikkaa käyttävissä maissa. MUSISOI ry loi aktiivisesti kontakteja ulkomaisiin yhdistyksiin ja koulutusorganisaatioihin aikana

ennen internetiä. Sosiaalisen median loimme itse. Olimme Keski-Euroopassa IGMF:n (Internationale Gesellschaft für musikpädagogische Fortbildung e.V:n) kursseilla, ja tutustuimme jo mainittuun Arnold Burkartiin ja AOSA:n myöhempään presidenttiin Konnie Salibaan. Konnie Saliba on myös JaSeSoi ry:n kunniajäsen.

Puhelinluettelonomaisesti kirjoitimme kirjoja tietoon saamillemme Orff-yhdistyksille,

Kuvassa on historiallinen harvinaisuus, AOSA:n logo, jonka on suunnitellut ja toteuttanut AOSA:n The Orff Echo -lehden monivuotinen päätoimittaja Tossi Aaron. Tämä signeerattu lahja on säilynyt mukana Detroitin konferenssista 1988 lähtien.

Yhteistyön aamunkoitteessa 1988. Kuvassa vasemmalta MUSISOI ry:n kummisetä ja JaSeSoi ry:n kunniajäsen Jean F. Wilmouth jr, MUSISOI ry:n perustajajäsen ja JaSeSoi ry:n perustajajäsen ja ensimmäinen puheenjohtaja Harri Setälä, AOSA:n perustamiskokouksen koollekutsuja ja entinen puheenjohtaja Arnold Burkart, sekä MUSISOI ry:n, JaSeSoi ry:n perustajajäsen ja taloudenhoitaja Jukka Siukonen Detroitin konferenssissa 1988.

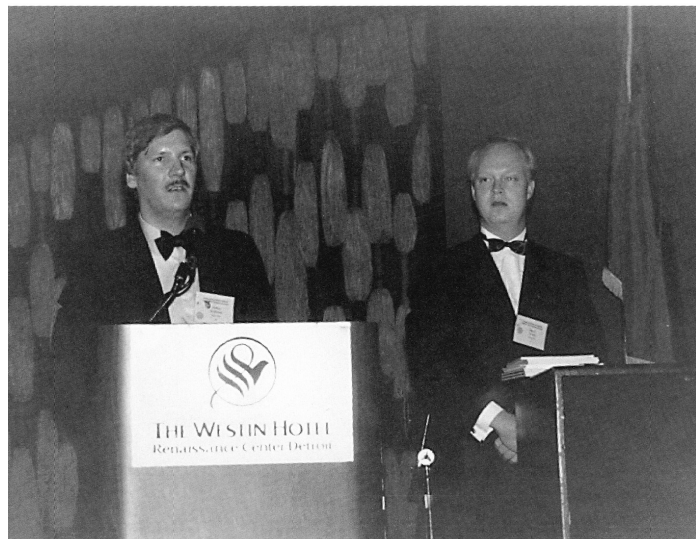
ja tarjosimme yhteistyömahdollisuuksia, sekä artikkeleita Orff-pedagogiikan suomalaisista sovelluksista. Nopeimmat vastaukset saimme AOSA:sta, ja ensimmäinen varsinainen AOSA-linkki oli AOSA:n lehden The Orff Echo:n pitkäaikainen päätoimittaja Tossi Aaron. Artikkeleja Suomesta julkaistiin vuosina 1988-1990. Olimme onnellisen tietämättömiä kaikista niistä ovista, jotka meille oli avattu.

Ovet auki AOSA:n konferensseihin

MUSISOI ry:n kummisetä ja JaSeSoi ry:n kunniajäsen Jean F. Wilmouth jr kutsui Harri Setälän USA:han kursseille, ja AOSA:n konferenssiin vuonna 1987. Harri sanoi tuolloin, että minunkin pitäisi nähdä konferenssin puitteet. Vuonna 1988 konferenssi järjestettiin Detroitissa. Suomalaisittain ajateltuna konferenssit ovat suunnattoman suuria, ja ohjelma tulee suunnitella hyvissä ajoin, koska workshopit täyttyvät nopeasti. AOSA:n konferensseista on paljon tietoa AOSA:n kotisivuilla osoitteessa www.aosa.org.

Konferensseissa eräs amerikkalaisille tärkeä tapahtuma on lippuparaati, jossa chapterien lipunkantajat esittelevät yhdistyksensä lipun. Aikaisempina vuosina kansainvälisistä yhdistyksistä vain AOSA:n sisarorganisaatio Carl Orff Canada oli ollut mukana lippuparaatissa. Vuon-

Siistit smokkimiehet Suomesta 1988. Kuvassa Jukka Siukonen ja Harri Setälä esittämässä tervehdystä AOSA:lle Detroitin konferenssissa 1988.

AOSA:n konferenssi Detroitissa 1988.

"Two Finns from Another World"

(kuva: Tossi Aaron)

Presidentit paikalla 2000. Konnie Saliba kutsuttiin JaSeSoi ry:n kunniajäseneksi Rochesterin konferenssissa vuonna 2000. Kuvassa vasemmalta Jukka Siukonen, JaSeSoi ry:n entinen puheenjohtaja Jouni Kettunen, AOSA:n entinen puheenjohtaja ja sihteeri, JaSeSoi ry:n kunniajäsen Konnie Saliba, Harri Setälä ja JaSeSoi ry:n entinen puheenjohtaja Risto Järvenpää.

na 2002 Las Vegasissa Soili Perkiö, Eve Alho ja Leena Poikela kuiskasivat ”Missä on JaSeSoi ry:n lippu”? Vuonna 2003 Louisvillessä Tiina Kekäläisen tekemä JaSeSoi ry:n lippu oli parhaitta. Vuonna 2011 lippua kantoivat Elisa Seppänen, Elina Lautamäki ja Jukka Siukonen.

Toinen tärkeä tapahtuma on AOSA:n Business Meeting, jossa järjestäjät ja kutsutut kansainväliset edustajat lausuvat lyhyen tervehdyksensä. Tämä tilaisuus on ollut hyvä forum tehdä JaSeSoi ry:tä ja Suomea tunnetuksi. Onpa se synnyttänyt jälleen uuden perinteen. Perinteisten puheenjohtajille ojennettujen Suomen lippujen, T-paitojen ja kanteleiden sijasta olemme jo viidettä kertaa vieneet JaSeSoi ry –AOSA World Village Wildcardin yhdistyksen jäsenille. Wildcardin hakusäännöistä päättää AOSA:n Fund Committee, ja Wildcard on nostettu samaan kategoriaan kuin AOSA:n omat stipendit.

JaSeSoi ry – AOSA World Village Wildcard ja AOSA – JaSeSoi ry Conference Wildcard

Hakuohjeet World Village Wildcardille ovat tiukat. JaSeSoi ry asetti ainoina ohjeina sen, että saaja on AOSA:n jäsen ja osallistuu ensimmäistä kertaa Maailmankylään.

Vuonna 2011 AOSA myönsi yhdelle JaSeSoi ry:n jäsenelle Wildcardin AOSA National Conferenceen Pittsburghissa. Wildcardin sai hakemusmenettelyn kautta Elisa Seppänen.

Kouluttajavaihtoa yli Atlantin

AOSA:n konferenssin opettajia on kymmeniä, ja opetusessiot pyörivät tiukan ohjelman mukaisesti. JaSeSoi ry:n kannalta olemme osallis-

tuneet tarkkailijoina useisiin työpajoihin, ja onnistuneet löytämään henkilöitä, jotka sittemmin on kutsuttu Suomeen kouluttamaan. Mieltä on myös lämmittänyt huomata, että moni AOSA:n konferenssiin kutsutuista kouluttajista oli ollut jo aiemmin JaSeSoi ry:n kouluttajina Suomessa. Vuoden 2012 JaSeSoi-kouluttajista Lenka Pospisilovan, Wolfgang Stangen, Doug Goodkinin ja J.S. Kofi Gbolonyon kanssa olemme työskennelleet AOSA-konferensseissa.

Toinen ilahduttava asia on se, että myös suomalaisia on ollut kutsuttuina kouluttajina AOSA:n konferensseissa. Osa on ollut ensin osallistujana, mutta sen jälkeen kutsuttuina kouluttajina. Mieleeni pomppaavat Soili Perkiö, Elina Kivelä-Taskinen, Harri Setälä, Markku Ryytänen, Jouni Kettunen ja esiintyjäryhmät Syrjähyppy ja Groove Percussion Band. Itse olen saanut olla mukana HOSA:n (Hawai’i Orff Schulwerk Association) demonstraatiossa Long Beachissa soittamassa kotiloa (conch, pü), ja lukemassa Kalevalaa ja soittamassa kannelta San Joséssa Jouni Kettusen ja Linda Weymanin suomalaishavaijilaisessa workshopissa. Merja Sorian workshopissa viritin kanteleita Long Beachissa.

Jukka Siukonen luovuttaa V World Village Wildcardin AOSA:n presidentille Karen Bensonille Pittsburghin konferenssissa 2011.

Ystäviä ja yhteyksiä yli rajojen

Suomalaisia osallistujia on ollut vuosien saatossa paljon. Edellisten lisäksi ainakin Riitta Saini, Pertti Vesterholm, Ilkka Salovaara, Tiina Kekäläinen, Eve Alho, Leena Poikela, Risto Järvenpää, Markus Lampela ja varmaan moni muu. Kaikkia en tiedä, tai muista.

AOSA-ystäviä on tullut myös Suomeen Maa-ilmankylään, ja JaSeSoi ry:n yhteistyö AOSA:n kanssa jatkaa eloaan onnellisten tähtien alla.

AOSA:n jäsenyys

Olen ollut AOSA:n henkilöjäsen vuodesta 1988. Mielestäni jäsenmaksu on kannattanut maksaa, koska siihen kuuluu neljä kertaa vuodessa ilmestyvä lehti ”The Orff Echo”, sekä 4 kertaa vuodessa ilmestyvä tiedotuslehti ”Reverberations”. AOSA:n kotisivut ovat laadukkaat, ja niitä päivitetään säännöllisesti.

Konferenssikävijän kannattaa olla AOSA:n jäsen, koska konferenssihinnoittelu jäsenille on huomattavasti edullisempaa kuin ei-jäsenille. Jäsenmaksutiedot ovat AOSA:n kotisivuilla (www.aosa.org), samoin konferenssihinnoittelu.

Kannattaako konferenssimatkailu?

Järkisyillä ei voi perustella matkustamista pelkkään konferenssiin (lähtö tiistaina, paluu sunnuntaina). Tunnesyistä jokainen konferenssi on ollut onnistunut, sillä kokemus avartaa joka kerran. Yhdistys- ja järjestösuhteet ovat tärkeitä, mutta on tärkeää tavata kasvokkain ihmisten kanssa, joilla on sama perussyke.

Taloudellisesti konferenssimatkailu on kallista yksityishenkilölle. Kuitenkin matka Suomen marraskuusta edes vajaaksi viikoksi johonkin muualle kannattaa! Olen säästänyt viikon edellisen kesän kesälomaa marraskuuksi. Oma valintani on ollut, lähdenkö vai en.

AOSA-konferenssini

AOSA-konferenssit aloitin Detroitista MI vuonna 1988. Sitten tuli vähän pidempi tauko ennen Orff-Schulwerk Symposiumia ja AOSA-konferenssia Rochesterissa, NY vuonna 2000. 2002 aurinko lämmitti Las Vegasissa NV, 2003

Louisvillessä KY tuuli ja myrskysi, 2004 Long Beachissä CA oli helle, 2005 Birminghamissa AL vuokot kasvoi kukkapenkissä viereisellä joulumessualueella, 2007 San Jose CA oli lämmin ja aurinkoinen, 2009 Milwaukee WI muistutti Suomea ja 2011 Pittsburgh PA näytti meille vuoden ensimmäiset lumihiutalet.

Suomalainen Orff is rocking in 2000. Kuvassa Papa Jukka keinuttaa Harri Setälää ja Soili Perkiötä, JaSeSoi ry:n pitkäaikaista varapuheenjohtajaa Rochesterin lentokentällä vuonna 2000.

Konferenssikommelluksia ja herkkiä hetkiä

Kaikkiin reissuihin liittyy myös kommelluksia. Detroitin lennolla 1988 PanAm-lentoyhtiön kone oli turbulenssissa Atlantin yllä, ja tulimme muutaman kilometrin alaspäin. Kotimaan kamara tuntui sen jälkeen hyvältä.

Detroitin konferenssissa olimme Harri Setälän kanssa onnistuneet saamaan audienssin Jane Frazeen kanssa. Olin hankkinut silloisen ammattilaisihmeen - äänittävän Sony Walkmanin. Tunnin haastattelu sujui hienosti, Harri kysyi hyviä kysymyksiä ja Jane antoi hyviä vastauksia. Upoudessa laitteessani oli äänitystasot kohdallaan, mutta ”Pause”-nappi päällä.

Vuonna 2000 olimme automatkalla Philadelphiasta New Yorkiin. Tankkauksen yhteydessä passini putosi. Olin sitten viikon ilman passia ”vieraassa maassa”. Suomeen tullessa sain passintarkastuksessa kommentin Jouni Kettuselta ja Harri Setälältä. ”Siukonen, täällä ei ole sulle jonoa. Tuo toinen on EU-passeille ja toinen ei-EU-passeille”. Ulkopuolisen silmissä tilanteen absurdiutta korosti mukana kantamani paperikassi, jossa oli kolme täyttä settiä boomwhackereita.

Samalla reissulla majoituimme 3-hengen huoneeseen, joka oli etukäteen varattu ja maksettu. Muuten hyvä minikokoinen huone, mutta siinä oli vain kaksi sänkyä. Neuvottelut hotellin kanssa eivät johtaneet mihinkään, ja hotellin tarjoama vaihtoehto oli etsiä uusi hotelli. Ilmeisesti passinsa hukannut kulkuripoika oli niin sääliittävä, että jostakin mummon siivouskoneesta löytyi pölyinen ”ritsa”. Onneksi en ollut tuhannut rahaa lottoon, koska minun tuurillani sänkyarvonnassa tuo ritsa oli minun vuoteeni konferenssin ajan. Kettusen Jounin kello oli niin empaattinen, että se lähti etsimään minun passiani. Kumpikaan ei koskaan palannut.

Las Vegasissa 2002 mukana oli Soili Perkiö, Eve Alho ja Leena Poikela. He olivat olleet USA:ssa pitämässä workshopia, ja mukana oli Urpo ja Turpo -käsínuket (Ööpou and Thööpou). Lentokentällä pois lähtiessä heidän kassinsa varastettiin. Ehkä seuraava Urpo ja Turpo -tarina käsittelee aihetta.

Long Beachin lippuparaatissa 2004 olimme Jounin kanssa pukeutuneet Kalifornian marraskuuhun sopivalla tavalla, siistit pitkälahkeiset shortsit, siistit sandaalit, JA ..., siistit sukat!

Birminghamissa 2005 esittelin Kaarlo Uusitalon ja Markku Kaikkosen Kuvionuotteja AOSA:n perustajajäsen Norm Goldbergille ja hänen paikalle keräämille erityisopetuksesta kiinnostuneille. Onneksi olin hyvin valmistautunut ja lyhyen esityksen aineiston olin polttanut CD:lle PowerPointina. Olin jo onnistunut lainaamaan kannettavan tietokoneen esitystä varten, mutta amerikkalaiset formaatit eivät olleet kohdallaan. Data oli CD:llä, mutta mitään ei saatu näkymään. Onneksi olen tottunut olemaan luottamatta tekniikkaan. Kaivoin laukustani laminoidut ”kalvot” esityksestä. Suomalaisessa PowerPoint-esityksessä ei tarvita sähköä – arkit vaan nipussa pystyyn etusormen toimiessa osoittimena. Kalvonvaihtokin sujui mallikkaasti

Siistit shortsit, siistit sandaalit, JA ... siistit sukat 2004 .
Lippuparaatissa Long Beach:in konferenssissa vuonna 2004.
Kuvassa Jukka Siukonen, JaSeSoi ry:n lippu ja Jouni Kettunen.

Sukupolvien symbioosi 2011. AOSA:n lippuparaatissa Pittsburghissa 2011 Jukka Siukonen on juuri luovuttanut JaSeSoi ry:n lipun Elina Lautamälle ja Elisa Seppäselle.

peukalo-etusormiotteella.

San Josessa 2007 olimme Jouni Kettusen kanssa AOSA:n lippuparaatissa. Odotimme käytävässä lippumuodossa, kun salin ovesta kuuluu orkestereiden, kuorojen ja 2 500 – 3 000 osallistujan esittämä Song of Peace. Kyseessä on USA:ssa rauhanlauluksi muodostunut Jean Sibeliuksen Finlandia! Tilanne oli koskettava.

Pittsburghissa 2011 sain lipunkantajikseni Elisa Seppäsen ja Elina Lautamäen, joille luovutin JaSeSoi-lipun arviolta 2 500 katsojan edessä. Sekin tilanne oli koskettava.

Jukka Siukonen
AOSA 1988- ,jäsen
MUSISOI ry 1985-1992, järjestelysihteeri
JaSeSoi ry 1993- , taloudenhoitaja

Hanne Horto ja Heli Raatikainen viihdyttävät messuvieraita ksylofonin soitolla. Harri Sandborg kerää arpalippuja soivaan postilaatikkoon.

Educa-messut 2012

PEKKA EVIJÄRVI

Tämä oli JaSeSoi ry:n kolmas kerta Educassa. Jo ensimmäisellä kerralla ymmärsimme mainonnan lainalaisuuden: toistolla luot tunnettavuutta! Mainonnan lisäksi Educa-messuilla on ollut myös toinen tärkeä tehtävä. Se on tarjonnut mahdollisuuden tutustua myös toisiin koulutusalan toimijoihin.

Educa-messut on hyvässä nosteessa

Educa-messut on kasvattanut suosiotaan tasaisesti. Kaksi vuotta sitten näytteilleasettajia oli 210 ja tänä vuonna jo 272. 27.-28. tammikuuta Educa 2012 -messuilla järjestettiin yli 150 luentoa, seminaaripuheenvuoroa ja tietoisuutta. Näkökulmia opetus- ja kasvatusalaan toki riittää. Yksi puheenaihe oli lehdistössäkin kovasti mielipiteitä herättänyt lähikoulujen merkitys. OAJ:n puheenjohtaja Olli Luukkainen korosti avajaispuheessaan, että vanhempien on voitava luottaa vastakin siihen, että lähikouluissa opettavat pätevät opettajat.

Opetellessaan mainonnan aakkosia JaSeSoi ry on koettanut löytää kohderyhmänsä. Educa 2012-messuilla kahden päivän aikana vieraili

JaSeSoi ry ei pyöri ilman jäseniä, eikä kurssitoiminta jatku ilman kurssilaisia.

Educa 2012 -messuilla kahden päivän aikana vieraili 13 000 kävijää.

13 000 kävijää. Noin puolet kävijöistä työskentelee peruskouluissa, mutta tänä vuonna huomioitiin lisääntyvä varhaiskasvatuksen ja päivähoiton parissa työskentelevien määrä. Kävijöistä heitä oli 9 prosenttia. Educa-messuja parempaa foorumia tuskin löytyy.

Pääpalkintona keltainen ukulele

Osastollamme käyneiden vieraiden määrää on hyvin vaikea arvioida. Paljon oli niitä messuvieraita, jotka jäivät kuuntelemaan soittoamme ja lauluamme – ja tulivat uteliaina tutustumaan JaSeSoihin. Olihan meillä mukana yksi tosi hyvä koukkukin. Osastollamme oli mahdollisuus osallistua arvontaan, jossa palkintona oli keltainen ukulele. Arvontaan osallistui yli 600 messuvierasta! Huomiota herätti paljon myös Jukka Siukonen, joka opetti hausalla tavallaan ukulelen soittoa.

Nämä kolme messuvierailua ovat olleet tärkeä tekijä JaSeSoi ry:n toiminnalle. Olemme saaneet näkyvyyttä, hyvän vastaanoton ajatuksillemme, uusia jäseniä ja kurssilaisia. Jos tekisimme tätä toimintaa liiketaloudellisin periaattein, voisimme sanoa, että se on ollut kannattavaa. Näinhän me emme tätä kuitenkaan tee, mutta ymmärrämme, että yhdistys ei pyöri ilman jäseniä, eikä kurssitoiminta jatku ilman kurssilaisia.

Kouluta ite parempi!

LAURA TARVONEN
RUNOT HELI RAATIKAINEN

**Mieleni minun tekevi
aikuiskoulutusta kokea
oppia uusia tapoja
opiskelijoita opastaa.**

**Siispä Soilin studiolla kanssa
kymmenen kaverin
yhdessä uutta oppimaan
Terhin esimerkkiä seuraamaan.**

ELOKUISENA LAUANTAINA joukko innostuneita musiikkikasvattajia tapaa toisensa Soili Perkiön studiolla. Loppukesän aurinko lämmittää. Kouluttajakoulutuksen pilottijakso on alkamassa. Seuraavan puolen vuoden ajan kouluttajakoulutuksen osallistujat suunnittelevat, toteuttavat ja arvioivat omaa ja toistensa musiikkikasvatustyötä kouluttajanäkökulmasta.

Yhteistyössä koulutukseen osallistuvien kanssa, Soilin lempeässä ohjauksessa, jokainen tulee saamaan kokemuksia kouluttajan roolista sekä arvokasta ja kannustavaa palautetta omista vahvuuksista ja kehityshaasteista. Puoleen vuoteen mahtuu paljon pohdintaa siitä, mitä asioita musiikkikasvattajina ja kouluttajina haluamme jakaa ihmisille ja millainen ylipäänsä on hyvä kouluttaja. Kouluttajakoulutuksessa painottuvat intensiivinen tekeminen, hieno yhteisöllisyys sekä mahdollisuus oppia oman alan kollegoilta, rakkailta ystäviltä.

**Jokaisella idea mukana
musiikkia muille jaettavaksi
löimme voimamme yhtehen
musiikkikurssin pohjaksi.**

Kouluttajakoulutukseen osallistui kymmenen Orff-kurssit suorittanutta JaSeSoi ry:n jäsentä. Ihania, innovatiivisia ja iloisia naisia jokainen! Kouluttajana tälle porukalle toimi Soili Perkiö. Elokuun aloitusjaksolla oli mukana myös Terhi Oksanen. Aiemmin keväällä JaSeSoi ry:n hal-

Elokuussa 2011 odottavin ja iloisin mielin kohti kouluttajakoulutusta.

litus oli kutsunut Kallio-Kuninkalaan, Järvenpäähän kouluttajakoulutuksesta kiinnostuneita jäseniään ideariihehen. Kouluttajakoulutukseen liittyi alusta alkaen vahvasti myös yhdistysnäkökulma: mistä saadaan yhdistyksen omille kursseille ja aikuiskoulutukseen ylipäänsä hyviä kouluttajia sekä miten jäsenistöä voidaan tukea aikuiskoulutukseen liittyvissä asioissa.

Kouluttajakoulutuksen pilotointia oli suunniteltu pitkään. Soili kertoi pohtineensa yli kymmenen vuoden ajan miten kehittää omia kouluttajan taitoja ja saada palautetta omaan kouluttajuuteen. ”Kun idea on pitkään ollut omassa päässä ja sen jakaa muiden kanssa, alkaa yleensä tapahtua.” Niin tässäkin tapauksessa. Pian Kallio-Kuninkalassa järjestetyn ideariihen jälkeen Vantaan ammattiopisto Variasta oltiin yhteydessä Soiliin ja kysyttiin mahdollisuutta järjestää musiikin täydennyskoulutusta vantaalaisille lastentarhanopettajille ja lastenhoitajille. Varian puolelta annettiin vapaat kädet koulutuksen toteuttamiselle. Raamit olivat riittävän väljät ja kokonaisuudesta saatiin muokattua laaja, joka mahdollisti kouluttajakolaille vastuuta ja

työtä. Kouluttajakoulutuksen osallistujat ja Soili miettivät yhdessä vantaalaisille järjestettävän koulutuksen sisällön.

**Saipa ystävät laulella
kanteletta näppäellä
rumpuja paukutella
kehorytmejä rytmitellä.**

Iloisen ja vastaanottavaisen Vantaan päivähoitoväen kanssa tapasimme viisi kertaa. Kaksi kertaa tapasimme Soilin studiolla ja kolmena iltapäivänä koulutimme vantaalaisia Kartanonkosken päiväkodilla. Teemoina ko. iltapäivissä olivat ”ideoita 0-3-vuotiaiden, 3-5-vuotiaiden ja esiopetusikäisten musiikkikasvatukseen”. Prosessin aikana saimme kokemuksia kouluttajan roolista, koulutuksen suunnittelusta ja toteuttamisesta sekä palautteen antamisesta ja vastaanottamisesta. Itsensä likoon laittamalla saa palautetta ja kokemuksia siitä mikä toimii ja miten toimintatapoja voisi ennestään kehittää. Tärkeää oli myös saada kokemuksia siitä, pidänpö kouluttamisesta, viihdynkö kouluttajan roolissa, lähtevätkö energiat virtaamaan? Myös koulutettavilla?©

Kouluttajakoulutuksen aikana tärkeimmiksi asioiksi itselleni muodostuivat havainnot omasta kasvusta ja kokemukset siitä miten Orff-pe-

dagogiikka avasi monille vantaalaisille koulutettaville uusia näkökulmia musiikkikasvatukseen. Koko ryhmänä saimme eväitä aikuiskoulutukseen, uusia ideoita lasten kanssa musisointiin sekä mahdollisuuksia havainnoida muiden toimintatapoja. Ja syntyipä puolen vuoden aikana muutamia uusia laulujakin. Pieniä lauluja, mutta ihan itse tehtyjä.

Mielenkiintoa ja rohkeutta kouluttamista kohtaan löytyi kaikilta, ja Soilin sanoin ”kaipassitte potkua – siitä vaan!” Pilottijakson päättyessä katsotaan varovasti tulevaisuuteen. Moni meistä sai vahvistusta ja tukea omaan työhönsä ja omassa työyhteisössään tai kuntatasolla kollegoiden kouluttamiseen. Joukosta löytyy varmasti myös niitä, joista kuulemme vielä! Soili toivotti kaikille meille ”jatkovaa intohimoa musiikkikasvatukseen ja kouluttautumiseen. Se on aina lasten hyväksi!”

Otsikosta kiitos Suomen Kennelliittoon.

**Mieleni minun tekevi
kiittää kaikkia komiasti
tästä suuresta ilosta
oman opin jakamisesta.**

Tammikuussa 2012
kouluttajakoulutuskokemuksia
rikkaampana ja rakkaampana

On hanget korkeat nietokset ja soittajaiset on meillä

JUULI KAMMONEN

TALVISENA TORSTAI-ILTANA kokoonnuimme Soilin studion lämpöön soittelun ja yhdessäolon merkeissä. Ennakoon ilmoittautuneita oli runsaasti, mutta sairastumisten yms. vuoksi kaikki eivät päässeet tulemaan paikalle. Soittajaisissa ideana on, että yhdistyksen jäsenet voivat halutessaan jakaa ideoitaan ja opettaa toisille hyväksi kokemiaan juttuja, mukavassa ilmapiirissä, vapaamuotoisesti.

Illalla ei varsinaisesti ollut mitään yhtenäistä teemaa. Kuljimme mallettileikkien, pentatonisen asteikon kautta ukulelen soittoon ja siitä Soilin johdattamina ghanalaisen rytmin ja melodian pariin ksylofoneilla.

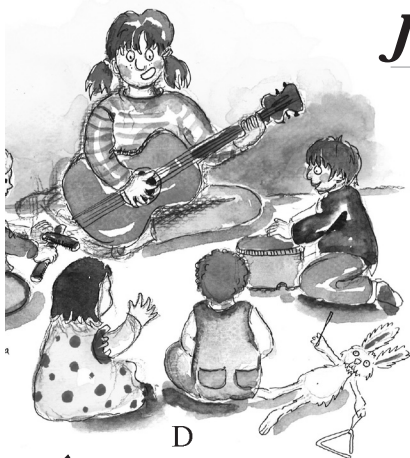
Jututin illan päätteeksi soittajaisien ensikertalaisia Sanna Saarista ja Riikka Rauhalaa heidän ensitunnelmistaan Jasesoin toiminnassa.

Molemmat olivat kuulleet soittajaisista ja Jasesoista Elisa Seppäselältä joka on kouluttanut

opiskelijoita ja jatko-opiskelijoita Metropolia ammattikorkeakoulussa. Aiheesta innostuneina he lähtivät mielellään mukaan. ”Viihdyin erittäin hyvin, tunnelma oli välitön ja innostava. Koin onnistumisia ja opin uutta”. ”Etukäteen en tiennyt yhdistyksestä juuri mitään, mutta nyt mieleni tekisi kyllä osallistua toimintaan aktiivisemminkin ja hakeutua myös kesäkuussa järjestettävään pedagogi-koulutusviikkoon, muista tilaisuuksista puhumattakaan!” ”Olen erittäin kiinnostunut Orff-pedagogiikasta, ja aionkin suorittaa ensimmäisen tason Orivedellä tulevana kesänä. Liityin myös vastikään Jasesoi ry:n jäseneksi”

Soittajaistiimi suunnittelee jo innolla tulevia soittajaisia. Mukaan toivotaan yhdistyksen jäseniä ja heidän ystäviään sankoin joukoin. Seuraavista soittajaisista tiedotetaan yhdistyksen sähköpostilistan ja Facebookin kautta.

JaSeSoi Journal nuotintaa

Tervepä terve!

san.säv. Tea Laurila

D G D

Ter - ve - pä ter - ve Tii - na tyt - tö, ki - va kun oot kans - sam - me.

G D A⁷ D

Soi - ta - pa meil - le sun rum - pu - soo - lo, me kaik - ki su - a kuu - lem - me.

Orff-autoilua

TIINA KOTILA-PAASO

Musiikkikasvattajan työ on kuin opettelisi ajamaan autoa.

TEORIATIETOJEN PÄNTTÄÄMISEN ja vii-meistelyjen tuntisuunnitelmien jälkeen hypätään muutta mutkitta luokan eteen kuin auton-rattiin. Edessä tuijottava oppilasjoukko on yksi sekava liikenne, jonka mukana mennään, vaikka mikä olisi. Kaasua on poljettava ja muistettava jarruttaa, kun eteen tulee este. Vaihdetakin pitäisi muistaa vaihtaa, edetä pienemmästä suu-rempaan ja yksinkertaisesta monimutkaiseen varsinkin, jos vauhtia on tarpeeksi ja tie näyttää turvalliselta.

Reitillä on seurattava koko ajan tuhansia erilaisia asioita

On seurattava opetussuunnitelmia ja teorioita, työtapoja ja menetelmiä, välineitä ja soittimia vilisee kuin valoja ja liikennemerkkejä. Jotkut niistä huomaa, mutta monet jäävät näkökentän ulkopuolelle. Tarkkaavuutta ei silti saa päästää hetkeksikään herpaantumaan; kännykkää ei kan-nata vilkaista, eikä milloinkaan kääntää katset-taan pois liikenteestä.

Keli vaikuttaa ratkaisevasti

Usein on kuitenkin varmempaa körötellä hitaas-ti, ettei kukaan tippuisi kyydistä. Kelikin vaikut-taa ratkaisevasti. Jos satelee ja tuiskuttaa, näkyy ankeita ilmeitä, kurttuisia otsia ja nyrkin heilut-telua. Hyvällä kelillä liikenne soljuu mukavasti ja fiilis on rattoisa. Toisinaan pitäisi vilkuttaa, jos aikoo vaihtaa kaistaa, kääntyä pääreitiltä tai muuttaa tunnin matkasuunnitelmaa. Toinen jut-tu on, seuraako muu liikenne perässä vai saako oma toiminta oppilasjoukon sekaisin ja äänek-käästi törmäilemään toisiinsa.

Lopputyöseminaarin tunnelmissa
Orivedellä 2012.

Matkalla on aina selvä tavoite

Useinkaan ei voi etukäteen tietää, millainen matkasta muodostuu. Ratin kääntely ja toiminta liikenteen keskellä ei kuitenkaan ole päämäärä-töntä sunnuntaiajelua, vaan matkalla on aina sel-vä tavoite. Tosin reitti voi olla yllättävä ja viedä ihan uusiin kohteisiin. Ennalta arvaamattomuus tarkoittaakin sitä, että matkan varrella opetta-jakuljettaja ja oppilasliikenne ovat keskenään vuorovaikutuksessa ja toimivat yhteisten liiken-nesääntöjen ja luottamuksen turvin. Vauhdin-hurman, ylä- ja alamäkien, kuoppien ja mutkien jälkeen matka päättyy kellon soittoon. Liikenne hajaantuu ja pian äänet kuuluvat enää vaimeina.

Suomen Leijonien ritarimerkki 2011 Soili Perkiölle

Suomen tasavallan presidentti on myöntänyt Soili Perkiölle Suomen Leijonien ritarimerkin itsenäisyyspäivänä 2011 ansiokkaasta työstä musiikin parissa.

JaSeSoi Journal onnittelee!

Vuoden 2012 Luokanopettaja Harri Sandborg

Suomen luokanopettajaliitto on valinnut JaSeSoi ry:n puheenjohtajan Harri Sandborgin Vuoden 2012 luokanopettajaksi. ”Hyvää tehdään vain yhteistyöllä. JaSeSoi ry ja sen edustama pedagogiikka sekä positiivinen, luova, energinen ja salliva näkökulma on tärkein kivijalka tämän tunnustuksen taustalla” (Harri Sandborg).

JaSeSoi Journal onnittelee!

Vuoden lastenmusiikki -Emma Ammuu-orkesterille

Ammuu-orkesterin Traktori on valittu vuoden 2012 lastenalbumiksi ja palkittu lastenmusiikki Emmalla.

JaSeSoi Journal onnittelee!

Kouluttaa

Syysseminaari

World village

Orff III

Orff II

Orff I

RytmiS

JaSeSoi ry

Orff-Schulwerk Association of Finland

musiikkikasvatusyhdistys

Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma - Orff-kurssit I, II ja III

4.-9.6.2012, Orivesi

* Orff-kurssien Lopputyöseminaari 15.-16.3.

Soitto

Laulu

Liike

Kuuntelu

Imp-
rovi-
saatio

Prosessi

Kursseilla saat uusia, käytännönläheisiä ja syventäviä ideoita opetuksesi ja kehität omaa musiikillista osaamistasi. Neljänä erillisenä kurssina suoritettava koulutusohjelmakokonaisuus vastaa 20 opintopistettä ja suoritettuasi tämän saat kokoavan todistuksen. Koulutuksen opetussuunnitelma pohjaa kansainväliseen Orff Level Course -opetussuunnitelmaan. Koulutus sopii kaikille musiikin kanssa töitä tekeville.

ILMOITTAUTUMINEN 18.5.12 mennessä

Klemetti-Opisto, Mari Lehtinen
0207 511 550, 0207 511 511 vaihde
mari.lehtinen@kvs.fi
Ilmoittautuminen on sitova

KOULUTTAJAT

Doug Goodkin (USA), Markku Kaikkonen,
Terhi Oksanen, Soili Perkiö

HINNAT

- * Koulutusohjelmaviikko 550e, JaSeSoi ry:n jäsenet 530e, päätoimiset opiskelijat 440e.
- * Hinnat sisältävät opetuksen ja täysihoidon.

LISÄTIETOJA

www.jasesoi.org
harri.sandborg@jasesoi.com

ORFF-KURSSITEAM

Juuso Kauppinen, Lisbeth Nyström,
Elisa Seppänen, Juuli Kammonen

ROOTS OF THE BLUES

DOUG GOODKIN SPECIAL

9.-11.6.2012

ORIVESI

LUOKKASOITTOKURSSI KAIKENIKÄISIÄ OPETTAVILLE. OPIT UUTTA MATERIAALIA JA MIELENKIINTOISIA SOVITUKSIA BLUES- JA JAZZ-MUSIIKIN PERINTEISTÄ AMMENTAEN.

LAULU, LEIKKI, LIIKE, SOITTO JA IMPROVISAATIO NIVOUTUVAT INNOVATIIVISESTI YHTEEN OPPILASLÄHTÖISIN TYÖTAVOIN, ORFF- JA BÄNDISOITTIMIA YHDISTÄEN.

KURSSILTA LÖYTÄVÄT ONNISTUMISEN ELÄMYKSIÄ JA MUSIIKILLISIA OIVALLUKSIA KAIKKI MUSIIKIN PARISSA TYÖTÄ TEKEVÄT ALOITTELIJOISTA AMMATTIMUUSIKOIHIN.

ILMOITTAUTUMINEN:

18.5.2012 MENNESSÄ

KLEMETTI-OPISTO, MARI LEHTINEN

0207 511 550

0207 511 511 VAIHDE

MARI.LEHTINEN@KVS.FI

HINTA: 255€

**Doug Goodkin,
The San Francisco School
musiikkipedagogi, muusikko**

**Yhteistyössä:
Klemetti-opisto**

**Lisätietoja:
kirsi.hyyppa@jasesoi.com**

Kouluttaa

SyysSeSoi

World village

Orff III

Orff II

Orff I

RytmiS

JaSeSoi ry

Orff-Schulwerk Association of Finland

musiikkikasvatusyhdistys

XIV INTERNATIONAL WORLD VILLAGE 2012

A MUSIC SUMMER COURSE in FINLAND

July 23.-28.2012, Valkeala

World Village - Route to the Roots

● PRESENTERS

- * Ms. Lenka Pospíšilová, Czech Republic - Orff pedagogue
- * Dr. J.S. Kofi Gbolonyo, Ghana - musician, educator, Orff-pedagogue
- * Anne Jouhtinen, Finland - dancer, artist, physiotherapist

● OTHER ACTIVITIES

Finnish sauna, outdoor activities and performances. Route to My Roots - finding your way to your roots in a natural way.

● REGISTRATION

International: Jukka Siukonen, jukka.siukonen@jasesoi.com
Finnish: Hanne Horto, hanne.horto@jasesoi.com

● COST

525 euros including course program, accommodation, full board and cultural activities. Single rooms available at 35 euros.

● NOTE

Arrival on Monday afternoon, departure on Saturday morning. Tuition in English language.

● ORGANIZERS

JaSeSoi ry, Orff-Schulwerk Association of Finland
Valkeala Folk High School

● JaSeSoi WV team 2012

Hanne Horto, Harri Hölttä,
Jouni Kettunen, Anne Klemetilä,
Heli Raatikainen, Jukka Siukonen

Grants: the National Council for Music

VALTION SÄVELTAIDETOIMIKUNTA
STATENS TONKONSTKOMMISSION
NATIONAL COUNCIL FOR MUSIC

Maailmankylä 2012

kouluttajat

Anne Jouhtinen

Anne Jouhtinen on tanssija, koreografi, tanssinopettaja ja ohjaaja. Hänellä on fysio- ja luontaterapeutin sekä tanssitaiteilijan koulutus. Parhaillaan hän opiskelee AIKU-käsityökoulutusohjelmassa.

Anne on toiminut taiteellisena johtajana ja tanssija-koreografina Tanssiteatteri KAIE:ssa vuodesta 1986. Hän on vieraillut koreografina, ohjaajana ja tanssijana mm. Tanssiteatteri Raatikossa ja Suomen kansallisoopperassa. Hän on työskennellyt päätoimisena tanssinopettajana Keravan Tanssiopistossa ja opettanut tanssia ja toiminut koreografina lukuisissa maamme tanssikouluissa ja ammattikoulutuspaikoissa.

Anne on erikoistunut lasten kulttuuriin sekä suomalais-ugrilaiseen kulttuuriperimään. Hän luo tanssin lisäksi mm. musiikkia, runoja, satuja, käsitöitä, puvustusta ja valokuvia. Hän ohjaa multitaiteellisia tapahtumia ja taideprojekteja taidetta harrastamattomien kanssa. Hänellä on myös oma luontaishoitola.

Anne on osallistunut kirjoittajana opetushallituksen Tanssijan työkirja-hankkeeseen. Hänellä on Pohjoismainen koreografiakilpailun voitto vuodelta 1994 ja hänelle on myönnetty Keravan kaupungin pronssinen ansiomerkki tanssitaiteesta.

Lenka Pospíšilová

Lenka Pospíšilová on musiikinopettaja ja kansainvälisesti tunnettu musiikkikurssien kouluttaja. Hän on suorittanut loppututkinnon musiikkikasvatuksen ja tsekin kielen pedagogisessa tiedekunnassa Kaarlen yliopistossa Prahassa.

Musiikinopettajana hän toimii peruskoulussa ja lukiossa. Musiikin didaktiikkaa hän opettaa Kaarlen yliopistossa pedagogisessa tiedekunnassa Prahassa. Koulutustehtäviä hänellä on ollut Tsekin tasavallassa ja ulkomailla (Sveitsi, Saksa, Portugali, Puola, Liettua, Slovakia, Slovenia, Kroatia, Turkki, Italia ja Australia). Hän on opettanut myös Orff-instituutissa, Salzburgissa, Itävallassa. Rytmiksessä hän vieraili keväällä 2011.

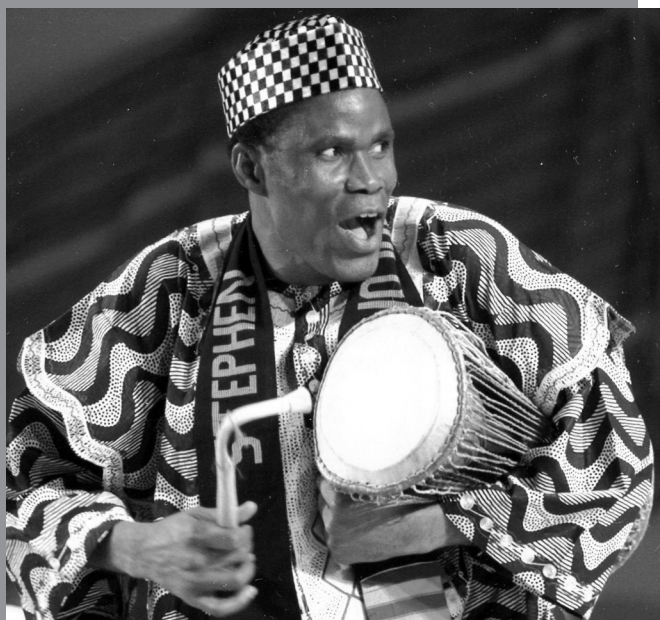
Lenkan opetus sisältää luovia kokonaisvaltaisia prosesseja. Lähtökohtana on Orff-pedagogiikka. Hän yhdistää opetukseensa laulua, soittoa, liikettä, kuuntelua, improvisaatiota ja draamaa.

Kofi J.S. Gbolonyo

Kofi Gbolonyo on ghanalainen etnomusikologi ja musiikkikasvattaja. Hänellä on apulaisprofessorin virka Kanadassa British Columbian yliopistossa, jossa hän myös johtaa tanssi- ja musiikkiryhmää the UBC African Music and Dance Ensemble. Hän on opettanut myös Pittsburghin yliopistossa, Yhdysvalloissa. Hän on työskennellyt kotimaassaan tuottaja-assistenttina, musiikkikurssien koordinaattorina, teatteriryhmän Abibigromma jäsenenä ja johtanut orkesteria The University Of Ghana's African Brass Ensemble.

Kofi on ewenkielen- ja musiikinopettaja. Hän on opiskellut etnomusikologian opintoja Yhdysvalloissa ja suorittanut tohtorin tutkinnon 2009. Hänen tieteellinen toimintansa on keskittynyt länsi-afrikkalaisten etnisten ryhmien ewen ja fon perimätiedon, kulttuuriarvojen ja musiikillisten käytäntöjen tutkimiseen.

Hän on perehtynyt Orff-pedagogiikkaan ja on suorittanut Level III-tason tutkinnon Orff-kursseilla. Hän on pitänyt työpajoja ja tieteellisiä esitelmää mm. Orff-yhdistysten järjestämissä konferensseissa eri puolilla maailmaa.

Musiikkikasvatusyhdistys Orff-Schulwerk Association of Finland

JaSeSoi ry on yleishyödyllinen yhteisö, joka on perustettu vuonna 1993. Yhdistyksen tarkoituksena on musiikkiharrastuksen herättäminen, sekä musikaalisen ja kokonaisilmallisuuden kasvun tukeminen ja edistäminen kaikenikäisten kansalaisten keskuudessa.

JaSeSoi järjestää Orff-Schulwerkin ideoille ja ajatuksille pohjautuvia koulutustilaisuuksia. Keväinen RytmiS on yhdistyksen keskeisin koulutustapahtuma. Muita vuosittaisia kursseja ovat kesällä pidettävät Orff-kurssit I-III sekä englanninkielinen World Village - Maailmankylä. SyysSeSoi ja Soittajaiset tarjoavat jäsenistölle ilmaisen koulutustapahtuman.

Yhdistys on avoin kaikille musiikista ja musiikkikasvatuksesta kiinnostuneille ihmisille ammatista riippumatta. Jäseniä yhdistää erityisesti kiinnostus käyttää Orff-pedagogiikan suomalaisia sovelluksia omassa työssään.

JaSeSoi ry on kansainvälisen Orff-Schulwerk-liikkeen hyväksymä organisaatio. Yhdistyksellä on hyvät suhteet Salzburgin Orff-instituuttiin, Carl Orff-säätiöön ja Orff-yhdistyksiin ympäri maailmaa. Näiden suhteiden avulla yhdistys on pystynyt tuottamaan korkeatasoisia kansainvälisiä kouluttajia sekä omille kursseilleen että muiden musiikkikasvatusorganisaatioiden käyttöön. JaSeSoi ry:n kouluttajavaihtona myös lukuisat suomalaiset on kutsuttu kouluttamaan ulkomaille.

JaSeSoi tarjoaa jäsenilleen (jäsenmaksu 35 €):

- JaSeSoi Journal-jäsenlehden kaksi kertaa vuodessa
- koulutuslennuksen omiin koulutustapahtumiin

- ilmaisen koulutuksen yhdistyksen syyskokouksen yhteydessä
- mahdollisuuden koulutustukeen kansainvälisille Orff-kursseille
- Orff-käsikirjaston palvelut
- JaSeSoi-tuotteita ja -julkaisuja jäsenhintaan
- Orff-pedagogiset jäsensivut

Osallistumalla koulutuksiin ja yhdistyksen toimintaan saat uusia ystäviä Suomesta ja ympäri maailmaa. Lisäksi saat mahdollisuuden löytää itsestäsi uusia musiikillisia ulottuvuuksia. Luovuus, ilo ja musiikillinen kasvu ovat pohjana jatkuvalle oppimiselle.

Hallitus 2012

Puheenjohtaja:

Harri Sandborg

harri.sandborg@jasesoi.com

Varsinaiset jäsenet:

Pekka Evijärvi

pekka.evijarvi@jasesoi.com

Hanne Horto

hanne.horto@jasesoi.com

Kirsi Hyypä

kirsi.hyypa@jasesoi.com

Juuso Kauppinen

juuso.kauppinen@jasesoi.com

Laura Iivonen-Mellais

laura.mellais@jasesoi.com

Heli Raatikainen

heli.raatikainen@jasesoi.com

Elisa Seppänen

elisa.seppanen@jasesoi.com

Jukka Siukonen

jukka.siukonen@jasesoi.com

Laura Tarvonen

laura.tarvonen@jasesoi.com

Harri Hölttä

harri.holtta@jasesoi.com

Juuli Kammonen

juuli.kammonen@jasesoi.com

Lisbeth Nyström

lisbeth.nystrom@jasesoi.com

www.jasesoi.org

JaSeSoi ry:n hallitus 2012

TAKARIVISSÄ: Harri Sandborg, Jukka Siukonen

KESKIRIVISSÄ: Elisa Seppänen, Lisbeth Nyström, Juuli Kammonen, Laura Iivonen-Mellais, Laura Tarvonen, Juuso Kauppinen

ETURIVISSÄ: Kirsi Hyyppä, Hanne Horto, Heli Raatikainen, Pekka Evijärvi

Hallituskuvasta puuttuu Harri Hölttä

RytmiS 2012

Itella Oyj

Kouluttaa

SyysSeSoi

World village

Orff III

Orff II

Orff I

RytmiS

JaSeSoi ry

Orff-Schulwerk Association of Finland

musiikkikasvatussyhdistys

Kurssikalenteri 2012

RytmiS

16.-18.3.2012
Oriveden Opisto

Kouluttajat:

- * Wolfgang Stange, Saksa/Englanti
- * Leena Pansu
- * Aakusti Oksanen
- Lisäksi mukana: Resonaarigroup, Markku Kaikkonen ja Kaarlo Uusitalo

Orff-kurssit I, II, III

4.-9.6.2012
Oriveden Opisto

Kouluttajat:

- * Doug Goodkin, USA
- * Pekka Evijärvi
- * Markku Kaikkonen
- * Esa Lamponen
- * Terhi Oksanen
- * Soili Perkiö

RytmiS

Rytmiseminaari on monille ensi askel JaSeSoi ry:n iloiseen ja monipuoliseen musiikkikasvatukseen maailmaan. RytmiKSen sisältönä on musisointia, musiikkiliikuntaa ja pedagogiikkaa, iloa ja leikkiä unohtamatta. Se sopii kaikille musiikkia työssään käyttäville ja harrastaville.

Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma

- Orff-kurssit I, II ja III

* **Orff-kurssien loppuyöseminaari 15.-16.3.2012, Orivesi**
Kursseilla saat Orff-pedagogian keinoin uusia, käytännönläheisiä ja syventäviä ideoita opetukseesi ja kehität omaa musiikillista osaamistasi. Koulutusohjelma on kolmena eri vuonna jaksolta toiselle etenevä ja syvenevä monipuolisen musiikkikasvatuksen kurssikokonaisuus, jonka opinnot vastaavat 20 opintopistettä. III-kurssin jälkeen neljäntenä vuonna järjestetään kokoava Loppuyöseminaari. Koulutuksen opetus-suunnitelma pohjaa kansainväliseen Orff Level Course -opetus-suunnitelmaan. Kurseille osallistuminen ei edellytä aiempia opintoja eikä sisällä testejä.
Koulutusohjelma on tarkoitettu lastentarhanopettajille, luokanopettajille, musiikinopettajille, erityisryhmien kanssa työskenteleville sekä kaikille muille musiikkia työssään käyttäville.
Kurssit järjestetään yhteistyössä Klemetti-Opiston kanssa.

Doug Goodkin Special

ROOTS OF THE BLUES 9.-11.6.2012

- Yhteissoitto luokkabändissä

World Village

23.7.-28.7.2012
Valkeala

Kouluttajat:

- * Lenka Pospisilova, Tsekki
- * Anne Jouhtinen
- * D.R Kofi Kbolonyo, Ghana

SyysSeSoi

29.9.2012
Nurmijärvi

SyysSeSoi

Syyskokouksen yhteydessä järjestettävä SyysSeSoi on jäsenille ilmainen koulutusiltapäivä, johon myös ei-jäsenet ovat tervetulleita.

Soittajaiset

4.11.2011
Nurmijärvi

Soittajaiset

Soittajaiset on vapaamuotoinen yhteissoittokokoon-tuminen, johon kaikki JaSeSoin jäsenet ovat tervetulleita.